

Euroopan unionin virallinen lehti

L 122

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

16. toukokuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 404/2009, annettu 15 päivänä toukokuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

Komission asetus (EY) N:o 405/2009, annettu 15 päivänä toukokuuta 2009, vilja-alalla 16 päivästä toukokuuta 2009 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta 3

DIREKTIIVIT

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/23/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, muista kuin itsetoimivista vaoista (Kodifioitu toisinto) ⁽¹⁾ 6

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/38/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ 28

- II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Komissio

2009/386/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 15 päivänä toukokuuta 2009, tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tietojen antamiseksi komissiolle EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta tehdyllä päätöksellä 2006/505/EY perustetun tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän kolmen jäsenen nimeämisestä** 45

SUOSITUKSET

Komissio

2009/387/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 12 päivänä toukokuuta 2009, yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevien periaatteiden toteuttamisesta radiotaajuustunnistusta käyttävissä sovelluksissa (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3200)**..... 47

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 404/2009,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2009.

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	JO	73,9
	MA	48,9
	MK	80,5
	TN	115,0
	TR	101,0
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	148,4
	ZZ	112,2
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	42,4
	IL	55,0
	MA	48,3
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	50,9
	TR	47,7
	ZA	59,1
	ZZ	52,6
0808 10 80	AR	81,8
	BR	75,3
	CL	76,2
	CN	97,7
	MK	42,0
	NZ	104,1
	US	128,1
	UY	71,7
	ZA	85,7
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 405/2009,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2009,****vilja-alalla 16 päivästä toukokuuta 2009 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002, ex 1005 (hybridisiemeniä lukuun ottamatta) ja ex 1007 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontitullilla voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullin laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99, (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti määriteltyä päivittäistä edustavaa cif-tuontihintaa.

- (4) Tuontitullit olisi vahvistettava 16 päivästä toukokuuta 2009 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vilja-alan tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella 16 päivästä toukokuuta 2009.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä toukokuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 16 päivästä toukokuuta 2009 alkaen sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durum V E H N Ä, korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen V E H N Ä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen V E H N Ä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	R U I S	40,83
1005 10 90	M A I S S I, siemenvilja, muu kuin hybridi	12,13
1005 90 00	M A I S S I, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	12,13
1007 00 90	D U R R A, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	40,83

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön saapuvan tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

- 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä,
- 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

1.5.2009-14.5.2009

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Tavallinen vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾	Ohra
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteeraus	203,46	122,31	—	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	209,29	199,29	179,29	104,36
Palkkio Meksikon-lahdella	—	11,25	—	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	15,02	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 16,34 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 16,83 EUR/t

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/23/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

muista kuin itsetoimivista vaaosta

(Kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Muita kuin itsetoimivia vaaokoja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä kesäkuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/384/ETY ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osilta ⁽⁴⁾. Tämän takia mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjestyksen vuoksi kodifioitava.
- (2) Jäsenvaltioilla on velvollisuus suojata kansalaisia muiden kuin itsetoimivien vaaokojen osoittamilta vääriä punnitusluoksilta, kun vaaokoja käytetään tiettyihin tarkoituksiin.
- (3) Kunkin jäsenvaltion velvoittavissa säännöksissä säädetään erityisesti muiden kuin itsetoimivien vaaokojen toimintaa

koskevat tarpeelliset vaatimukset erittelemällä metrologiset ja muut tekniset vaatimukset sekä tarkastusmenettelyt ennen vaaokojen käyttöönottamista ja käytön aikana. Nämä velvoittavat säännökset eivät välttämättä johda erilaiseen suojelun tasoon eri jäsenvaltioissa, mutta niiden erilaisuus estää yhteisön sisäistä kauppaa.

- (4) Tässä direktiivissä olisi määriteltävä muiden kuin itsetoimivien vaaokojen metrologiaa ja toimintaa koskevat velvoittavat ja olennaiset vaatimukset. Tarvitaan yhdenmukaistettuja eurooppalaisia standardeja, jotka koskevat erityisesti metrologisia ja rakenteellisia ominaisuuksia sekä suunnittelua ja joiden noudattaminen osoittaa, että vaa'at täyttävät olennaiset vaatimukset. Nämä yhdenmukaistetut eurooppalaiset standardit ovat yksityisten elinten laatimia ja niiden on pysyttävä muina kuin velvoittavina asiakirjoina. Tätä tarkoitusta varten Euroopan standardointikomitea (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (CENELEC) ja Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI) tunnustetaan toimivaltaisiksi toimielimiksi vahvistamaan yhdenmukaistettuja standardeja 28 päivänä maaliskuuta 2003 allekirjoitettujen komission, Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) ja näiden kolmen elimen välisestä yhteistyöstä annettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti ⁽⁵⁾.

- (5) On hyväksytty sarja direktiivejä kaupan teknisten esteiden poistamiseksi 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa teknisen yhdenmukaistamisen ja standardoinnin uutta lähestymistapaa koskevassa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti; kaikissa näissä direktiiveissä säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä. Komissio ehdotti varmentamista ja testausta koskevasta uudesta lähestymistavasta 15 päivänä kesäkuuta 1989 antamassaan tiedonannossa ⁽⁷⁾ kirjoitustavaltaan yhtenäistä CE-vaatimustenmukaisuusmerkintää koskevien yhteisön sääntöjen luomista. Neuvosto hyväksyi vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevasta laaja-alaisesta lähestymistavasta 21 päivänä joulukuuta 1989 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁸⁾ johtavaksi periaatteeksi tällaisen johdonmukaisen lähestymistavan CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän käytön osalta. Nämä kaksi uuden lähestymistavan sovellettavaa perustekijää ovat olennaiset vaatimukset ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 16.2.2008, s. 33.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. joulukuuta 2007 (EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 57), ja neuvoston päätös, tehty 23. maaliskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 189, 20.7.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä VII oleva A osa.

⁽⁵⁾ EUVL C 91, 16.4.2003, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL C 267, 19.10.1989, s. 3.

⁽⁸⁾ EYVL C 10, 16.1.1990, s. 1.

- (6) Asiassa sovellettavien metrologisten ja teknisten säännösten vaatimustenmukaisuuden arviointi on tarpeen tehokkaan suojan antamiseksi käyttäjille ja ulkopuolisille. Voimassa olevat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt ovat eri jäsenvaltioissa erilaisia. Välttääkseen moninkertaista vaatimustenmukaisuuden arviointia, joka itse asiassa on esteenä vaakojen vapaalle liikkuvuudelle, jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimenpiteisiin vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen vastavuoroiseksi tunnustamiseksi. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen vastavuoroisen tunnustamisen helpottamiseksi tulisi säätää yhteisön menettelyistä sekä ehdoista vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyyn kuuluvista tehtävistä vastuussa olevien tarkastuslaitosten nimeämiseksi.
- (7) Sen vuoksi on olennaista huolehtia siitä, että edellä tarkoitetut nimetyt tarkastuslaitokset varmistavat korkean laatuksen kaikkialla yhteisössä.
- (8) Muuhun kuin itsetoimivaan vaakaan lisätyn CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän tai M-kirjainta esittävän tarran olisi saatava aikaan oletamus, että vaaka on tämän direktiivin säännösten mukainen ja sen vuoksi on tarpeellonta toistaa jo tehty vaatimustenmukaisuuden arviointi.
- (9) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä VII olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA, MARKKINOILLE SAATTAMINEN JA VAPAA LIIKKUVUUS

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin muihin kuin itsetoimiviin vaakoihin.

2. Tässä direktiivissä muiden kuin itsetoimivien vaakojen käyttötarkoitukset jaetaan seuraavasti:

- a) i) massan määrittäminen kaupankäyntiä varten;
- ii) massan määrittäminen tullin, tariffin, veron, hyvityksen, sakon, palkkion, korvauksen tai muun vastaavanlaisen maksun määrittämiseksi;
- iii) massan määrittäminen lakien ja asetusten soveltamista sekä oikeudenkäynnissä annettuja asiantuntijalausuntoja varten;

iv) massan määrittäminen sairaanhoidossa potilaiden punnitsemiseksi heidän tilansa seurantaan, sairauden määrittämistä ja hoitoa varten;

v) massan määrittäminen apteekkeissa lääkkeiden valmistamiseksi reseptin mukaisesti sekä massan määrittäminen kliinisissä ja farmaseuttisissa laboratorioissa suoritettavia analyysejä varten;

vi) massan perusteella tapahtuva hinnan määrittäminen myytessä suoraan kuluttajalle tai valmistettaessa valmispakkauksia;

b) kaikki muut kuin a kohdassa luetellut käyttötarkoitukset.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'vaa'alla' mittaustilaa, jolla voidaan määrittää kappaleen massa siihen vaikuttavaa painovoimaa hyväksikäyttäen. Vaakaa voidaan myös käyttää muiden massasta riippuvien lukuarvojen, suureiden, muuttujien tai ominaisuuksien määrittämiseen;
- 2) 'muulla kuin itsetoimivalla vaa'alla' tai 'välineellä' vaakaa, jolla punnittaessa tarvitaan käyttäjän toimenpiteitä;
- 3) 'yhdenmukaistetulla standardilla' teknistä eritelmaa (eurooppalaista standardia tai yhdenmukaistamisasiakirjaa), jonka Euroopan standardointikomitea (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec) tai Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI) taikka kaksi tai kolme niistä ovat vahvistaneet komission toimeksiannosta teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti, sekä 28 päivänä maaliskuuta 2003 allekirjoitettujen komission, Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) ja kyseisten kolmen elimen välisestä yhteistyöstä annettujen yleisten suunta-aviivojen mukaisesti.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että markkinoille voidaan saattaa ainoastaan sellaisia välineitä, jotka täyttävät tässä direktiivissä niille säädetyt vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa lueteltuja tarkoituksia varten voidaan ottaa käyttöön ainoastaan välineitä, jotka täyttävät tämän direktiivin vaatimukset ja jotka siten on varustettu 11 artiklassa säädetyllä CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnällä.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

4 artikla

Edellä 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa lueteltuihin tarkoituksiin käytettävien välineiden on oltava liitteessä I määriteltyjen olennaisten vaatimusten mukaisia.

Niissä tapauksissa, joissa välineeseen kuuluu tai siihen on liitetty laitteita, joita ei käytetä 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa lueteltuihin tarkoituksiin, näiden laitteiden ei tarvitse olla edellä tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaisia.

5 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten välineiden saattamista markkinoille, jotka ovat tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisia.

2. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten välineiden ottamista käytettäväksi 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen tarkoitukseen, jotka ovat tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on oletettava, että välineet ovat liitteessä I määriteltyjen olennaisten vaatimusten mukaisia, jos ne ovat asiaa koskevien kansallisten standardien mukaisia, joilla mainitut vaatimukset täyttävät yhdenmukaistetut standardit pannaan täytäntöön.

2. Komissio julkaisee viittaukset 1 kohdassa tarkoitettuihin yhdenmukaistettuihin standardeihin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltioiden on julkaistava viittaukset 1 kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin standardeihin.

7 artikla

Jos jäsenvaltio tai komissio arvioi, että 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi ei täytä kaikkia liitteessä I määriteltyjä olennaisia vaatimuksia, komission tai sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on saatettava asia direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustetun pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi sekä perusteltava kantansa.

Komitea antaa asiasta viipymättä lausunnon.

Komitean lausunnon perusteella komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, onko tarpeen peruuttaa nämä standardit 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa julkaisuissa.

8 artikla

1. Jos jäsenvaltio arvioi, että liitteessä II olevassa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettulla CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnällä varustetut välineet oikein asennettuina ja tarkoituksenmukaisesti käytettyinä eivät täytä tämän direktiivin vaatimuksia, sen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden välineiden poistamiseksi markkinoilta tai niiden käyttöönottamisen ja markkinoille saattamisen kieltämiseksi tai rajoittamiseksi.

Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on ilmoitettava komissiolle tällaisista toimenpiteistä välittömästi sekä ilmoitettava päätöksensä perustelut ja erityisesti se, onko vaatimustenmukaisuuden puuttumisen syynä

a) edellä liitteessä I määriteltyjen olennaisten vaatimusten täyttämättä jättäminen, jos väline ei ole 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien mukainen;

b) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien virheellinen noudattaminen;

c) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien puutteellisuus.

2. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia niin pian kuin mahdollista.

Tämän kuulemisen jälkeen komissio ilmoittaa viipymättä tuloksesta toimenpiteeseen ryhtyneelle jäsenvaltiolle. Jos komissio toteaa, että toimenpide on aiheellinen, se ilmoittaa asiasta viipymättä muille jäsenvaltioille.

Jos päätöksen katsotaan johtuvan standardien puutteellisuudesta ja jos toimenpiteisiin ryhtynyt jäsenvaltio aikoo pitää ne voimassa, komissio kuultuaan asianomaisia osapuolia saattaa asian kahden kuukauden kuluessa komitean käsiteltäväksi ja ryhtyy 7 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn.

3. Jos väline, joka ei ole vaatimusten mukainen, on varustettu CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnällä, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin merkinnän kiinnittänytään vastaan ja ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio huolehtii, että jäsenvaltioille ilmoitetaan tämän menettelyn edistymisestä ja lopputuloksesta.

2 LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI

9 artikla

1. Välineiden vaatimustenmukaisuus liitteessä I säädettyjen olennaisten vaatimusten kanssa voidaan varmentaa jommalla-kummalla seuraavalla, hakijan valitsemalla menettelyllä:

a) liitteessä II olevassa 1 kohdassa tarkoitettulla EY-tyyppitarkastuksella ja joko liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettulla EY-tyypinmukaisuusvakuutuksella (tuotannon laatutakuu) tai liitteessä II olevassa 3 kohdassa tarkoitettulla EY-tarkastuksella;

EY-tyyppitarkastusta ei kuitenkaan vaadita välineiltä, joissa ei ole elektronisia osia eikä välineiltä, joissa kuormanmittauslaitteessa ei käytetä joustaa kuorman tasapainottamiseen;

b) liitteessä II olevassa 4 kohdassa tarkoitettulla EY-yksittäistarkastuksella.

2. Edellä 1 kohdassa selostettuja menettelyjä koskevat asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava jollakin menettelystä huolehtivan jäsenvaltion virallisella kielellä tai 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun tarkastuslaitoksen hyväksymällä kielellä.

3. Jos välineet kuuluvat muita näkökohtia käsittelevien direktiivien soveltamisalaan, joissa säädetään CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän kiinnittämisestä, merkintä osoittaa, että välineiden oletetaan olevan myös näiden direktiivien säännösten mukaisia.

Kuitenkin, jos yhdessä tai useammassa näistä direktiiveistä annetaan valmistajalle siirtymäkauden aikana vapaus valita sovellettava järjestelmä, CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä osoittaa ainoastaan valmistajan soveltamien direktiivien säännösten mukaisuuden. Tällöin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistujen sovellettavien direktiivien viitenumerot on merkittävä näissä direktiiveissä vaadittuihin, välineiden mukana oleviin asiakirjoihin, ilmoituksiin tai ohjeisiin.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle ne tarkastuslaitokset, jotka jäsenvaltio on nimennyt suorittamaan 9 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn liittyviä tehtäviä sekä eriteltävä kullekin tarkastuslaitokselle annetut tehtävät ja ilmoitettava nimettyjen tarkastuslaitosten tunnistamistunnukset.

Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelon näistä ilmoitetuista tarkastuslaitoksista sekä tehtävistä, jotka

niille on annettu, ja huolehtii siitä, että luettelo pysyy ajan tasalla.

2. Jäsenvaltioiden on tarkastuslaitoksia nimitessään sovellettava liitteessä V vahvistettuja vähimmäisedellytyksiä. Tarkastuslaitosten, jotka täyttävät asiaa koskevilla yhdenmukaistetuilla standardeissa säädetty edellytykset, on katsottava täyttävän mainitussa liitteessä säädetty edellytykset.

3. Tarkastuslaitoksen nimenneen jäsenvaltion on peruutettava nimeäminen, jos tarkastuslaitos ei enää täytä 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä. Sen on ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä sekä peruutettava aiempi ilmoituksensa.

3 LUKU

CE-VAATIMUSTENMUKAISUUSMERKINTÄ JA MUUT MERKINNÄT

11 artikla

1. Välineet, joiden EY-vaatimustenmukaisuus on todettu, on varustettava CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnällä ja vaadituilla liitteessä IV olevassa 1 kohdassa tarkoitetuilla lisätiedoilla selvästi näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla.

2. Kaikki muut välineet on varustettava liitteessä IV olevassa 2 kohdassa tarkoitettuun tiedoin selvästi näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla.

3. On kiellettyä kiinnittää välineisiin sellaisia merkintöjä, joita ulkopuoliset voivat merkityksen ja kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään CE-vaatimustenmukaisuusmerkintänä. Muita merkintöjä saa kiinnittää välineisiin, jos ne eivät heikennä CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän näkyvyyttä ja luettavuutta.

12 artikla

Rajoittamatta 8 artiklan soveltamista:

a) jos jäsenvaltio havaitsee, että CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä on kiinnitetty perusteettomasti, valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja on velvollinen palauttamaan välineen CE-vaatimustenmukaisuusmerkintää koskevien säännösten mukaisesti ja lopettamaan rikkomuksen kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti;

b) jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet kyseisen välineen markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että se vedetään markkinoilta 8 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

13 artikla

Jos väline, jota käytetään johonkin 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa lueteltuun tarkoitukseen, sisältää tai jos siihen on liitetty laitteita, joiden vaatimustenmukaisuutta ei ole arvioitu 9 artiklassa tarkoitetulla tavalla, jokainen tällainen laite on varustettava laitteen käyttöä rajoittavalla liitteessä IV olevassa 3 kohdassa tarkoitetulla tunnukseksi. Tämä tunnus on kiinnitettävä laitteeseen selvästi näkyvällä ja pysyvällä tavalla.

4 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*14 artikla*

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädetyllä vaatimustenmukaisuutta osoittavalla CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnällä varustetut välineet pysyvät näiden vaatimusten mukaisina.

15 artikla

Jokainen tämän direktiivin nojalla tehty päätös, joka johtaa välineen käyttöönottamisen rajoittamiseen, on perusteltava tarkasti.

Tällainen päätös on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle osapuolelle, jolle on samalla ilmoitettava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisista muutoksenhakueinoista sekä määräajoista muutoksenhauille.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Kumotaan direktiivi 90/384/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VII olevassa A osassa mainitulla direktiivillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä VII olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. NEČAS

LIITE I

OLENNAISET VAATIMUKSET

Käytetty sanasto noudattaa lakisääteisen mittaustoiminnan kansainvälisen järjestön (OIML) mukaista sanastoa.

Alkuhuomautukset

Jos 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa lueteltuun käyttöön tarkoitettuun välineeseen sisältyy tai siihen on liitetty useampi kuin yksi näyttö- tai tulostuslaite, niiden laitteiden, jotka toistavat punnitustuloksen ja joilla ei ole vaikutusta välineen oikeaan toimintaan, ei tarvitse olla olennaisten vaatimusten mukaisia, jos punnitustulokset on oikein tulostettu tai tallennettu vaa'an osalla, joka on olennaisten vaatimusten mukainen, ja tulokset ovat mittausten molempien osapuolten saatavilla. Jos välineitä kuitenkin käytetään suoraan kuluttajille suunnattuun myyntiin, myyjää ja ostajaa varten tarkoitettujen näyttö- ja tulostuslaitteiden on oltava olennaisten vaatimusten mukaisia.

METROLOGISET VAATIMUKSET

1. Massan yksiköt

Käytettyjen massan yksiköiden on oltava mittayksiköjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä joulukuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 80/181/ETY⁽¹⁾, tarkoitettuja virallisia massan yksiköitä.

Tätä ehtoa noudattaen seuraavat yksiköt ovat sallittuja:

- SI-yksiköt: kilogramma, mikrogramma, milligramma, gramma, tonni,
- englanninmittayksikkö: troy ounce jalometallien punnitsemiseksi,
- muu kuin SI-yksikkö: metrinen karaatti jalokivien punnitsemiseksi.

Kun vaa'issa käytetään edellä mainittua englanninmittayksikköä, jäljempänä tarkoitettuja asiaa koskevia olennaisia vaatimuksia sovelletaan muuttamalla se yksinkertaisella interpoloinnilla englanninmittayksiköksi.

2. Tarkkuusluokat

2.1 Seuraavat tarkkuusluokat on määritelty:

I erikois

II täsmä

III kauppa

IIII harvajako

Näiden luokkien tekniset eritelmät on annettu taulukossa 1.

Taulukko 1

Tarkkuusluokat

Tarkkuusluokka	Vakausaskelarvo (e)	Pienin käyttökuorma (Min)	Vakausaskelmäärä $n = \frac{\text{Max}}{e}$	
		Pienin arvo	Pienin arvo	Suurin arvo
I	0,001 $g \leq e$	100 e	50 000	—
II	0,001 $g \leq e \leq 0,05 g$	20 e	100	100 000
	0,1 $g \leq e$	50 e	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e \leq 2 g$	20 e	100	10 000
	5 $g \leq e$	20 e	500	10 000
IIII	5 $g \leq e$	10 e	100	1 000

II- ja III-luokan välineiden pienin käyttökuorma saa olla 5 e, kun vaa'koja käytetään kuljetusmaksujen määräämiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 39, 15.2.1980, s. 40.

2.2 Askelarvot

2.2.1 Todettavissa oleva askelarvo (d) ja vakausaskelarvo (e) on annettava muodossa:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k \text{ tai } 5 \times 10^k \text{ massan yksikköä,}$$

jossa k on mikä tahansa kokonaisluku tai nolla.

2.2.2 Kaikilla muilla kuin apulukemislaitteilla varustetuissa välineissä:

$$d = e.$$

2.2.3 Apulukemislaitteella varustetuissa välineille seuraavien ehtojen on oltava voimassa:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g,}$$

$$d < e \leq 10 d,$$

lukuun ottamatta I-luokan välineille, joissa $d < 10^{-4}$ g, jolloin $e = 10^{-3}$ g.

3. Luokittelu

3.1 Yhden punnitusalueen välineet

Apulukemislaitteella varustettujen välineiden on kuuluttava I- tai II-luokkaan. Näiden välineiden osalta vaa'an pienimmän käyttökuorman pienin arvo saadaan taulukosta 1 korvaamalla sarakkeessa 3 vakausaskel (e) todettavissa olevalla askeleella (d).

Jos $d < 10^{-4}$ g, suurin käyttökuorma I-luokassa voi olla pienempi kuin 50 000 e.

3.2 Välineet, joissa on monta punnitusaluetta

Useat punnitusalueet ovat sallittuja, jos ne ovat välineeseen selvästi merkittyjä. Jokainen punnitusalue luokitellaan 3.1 kohdan mukaisesti. Jos punnitusalueet kuuluvat eri tarkkuusluokkiin, välineen on täytettävä tiukimmat vaatimukset, jotka on annettu välineen eri punnitusalueiden tarkkuusluokille.

3.3 Moniaskelvaa'at

3.3.1 Yhdellä punnitusalueella varustetuissa välineissä voi olla useita punnituksen osa-alueita (moniaskelvaa'at).

Moniaskelvaaoissa ei saa olla apulukemislaitetta.

3.3.2 Moniaskelvaa'an kukin punnituksen osa-alue i määritellään sen

- vakausaskeleen e_i , $e_{(i+1)} > e_i$
- sen suurimman käyttökuorman Max_i avulla, $\text{Max}_r = \text{Max}$
- sen pienimmän käyttökuorman Min_i avulla, $\text{Min}_i = \text{Max}_{(i-1)}$
ja $\text{Min}_1 = \text{Min}$

jossa

$$i = 1, 2, \dots, r$$

i = punnituksen osa-alueen numero

r = punnitusten osa-alueiden lukumäärä

Kaikki kuormat ovat nettokuormia, käytetyn taaran arvosta riippumatta.

3.3.3 Punnituksen osa-alueet luokitellaan taulukon 2 mukaisesti. Kaikkien osa-alueiden on kuuluttava samaan tarkkuusluokkaan, joka on vaa'an tarkkuusluokka.

Taulukko 2
Moniaskelvaa'at

$i = 1, 2, \dots r$

i = punnituksen osa-alueen numero

r = punnitusten osa-alueiden lukumäärä

Tarkkuus- luokka	Vakausaskelarvo (e)	Pienin käyttökuorma (Min)	Vakausaskelmäärä	
		Pienin arvo	Pienin arvo ⁽¹⁾ $n = \frac{\text{Max}_i}{e_{(i+1)}}$	Suurin arvo $n = \frac{\text{Max}_i}{e_i}$
I	0,001 $g \leq e_i$	100 e_1	50 000	—
II	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 g$	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e_1	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e_i$	20 e_1	500	10 000
IIII	5 $g \leq e_i$	10 e_1	50	1 000

⁽¹⁾ Kun $i = r$, taulukon 1 sarake on voimassa siten, että e korvataan e_r llä.

4. Tarkkuus

- 4.1 Pantaessa täytäntöön 9 artiklassa säädettyä menettelyä näyttämän virhe ei saa ylittää taulukossa 3 annettua suurinta sallittua virhettä. Kun kyseessä on epäjatkuva (digitaalinen) näyttämä, epäjatkuvuudesta aiheutuva pyöristysvirhe on korjattava.

Suurimpia sallittuja virheitä sovelletaan kaikkiin mahdollisiin netto- ja taarakuormiin, ennalta asetettuja taarakuormia lukuun ottamatta.

Taulukko 3
Suurimmat sallitut virheet

Kuorma				Suurin sallittu virhe
I luokka	II luokka	III luokka	IIII luokka	
$0 \leq m \leq 50\,000 e$	$0 \leq m \leq 5\,000 e$	$0 \leq m \leq 500 e$	$0 \leq m \leq 50 e$	$\pm 0,5 e$
$50\,000 e < m \leq 200\,000 e$	$5\,000 e < m \leq 20\,000 e$	$500 e < m \leq 2\,000 e$	$50 e < m \leq 200 e$	$\pm 1,0 e$
$200\,000 e < m$	$20\,000 e < m \leq 100\,000 e$	$2\,000 e < m \leq 10\,000 e$	$200 e < m \leq 1\,000 e$	$\pm 1,5 e$

- 4.2 Suurimmat sallitut virheet käyttötilanteessa ovat 4.1 kohdassa suurimmat sallitut virheet kaksinkertaisina.

5. Välineen punnitustulosten on oltava toistettavissa ja käytetystä näyttölaitteesta tai tasapainotusmenetelmästä riippumatta uusittavissa.

Punnitustuloksen on oltava riittävästi riippumaton kuorman sijainnista kuormankannattimella.

6. Välineen on vastattava pieniin kuormanmuutoksiin.

7. Vaikutussuureet ja aika
- 7.1 Tavanomaisessa käytössä aiheutuvat kallistukset eivät saa merkittävässä määrin vaikuttaa II-, III- ja IIII-luokan välineisiin, joita voidaan käyttää kallistettuna.
- 7.2 Välineen on toimittava metrologisten määräysten mukaisesti valmistajan ilmoittamalla lämpötila-alueella. Tämän alueen on oltava vähintään
- 5 °C I-luokan välineille,
 - 15 °C II-luokan välineille,
 - 30 °C III- tai IIII-luokan välineille.
- Jos valmistaja ei ole ilmoittanut lämpötila-aluetta, sovelletaan aluetta –10 °C – +40 °C.
- 7.3 Sähköverkkoon kytkettyjen välineiden on toimittava mittausteknisten määräysten mukaisesti, kun verkossa esiintyy tavanomaisissa rajoissa pysyvää vaihtelua.
- Paristo- tai akkukäyttöisten välineiden on ilmaistava jännitteen lasku alle sallitun pienimmän arvon. Välineen on siinä tapauksessa joko edelleen toimittava oikein tai lakattava toimimasta.
- 7.4 Elektronisten välineiden, lukuun ottamatta I-luokan välineitä ja sellaisia II-luokan välineitä, joiden e on pienempi kuin 1 g, on oltava metrologisten määräysten mukaisia olosuhteissa, joissa vallitsee lämpötilan alueen ylärajalla suuri suhteellinen kosteus.
- 7.5 II-, III- ja IIII-luokan välineiden pitkäaikainen kuormitus ei saa merkittävästi vaikuttaa välineen näyttämään välineen ollessa kuormitettuna tai nollanäyttämään välittömästi kuorman poistamisen jälkeen.
- 7.6 Muissa olosuhteissa välineen on joko edelleen toimittava oikein tai lakattava toimimasta.

Vaa'an rakenne

8. Yleisiä vaatimuksia
- 8.1 Välineen rakenteen on oltava sellainen, että väline säilyttää metrologiset ominaisuutensa asianmukaisessa käytössä ja oikein asennettuna sekä kun sitä käytetään sille tarkoitetuissa ympäristöissä. Välineessä on oltava massanäyttö.
- 8.2 Jos elektroniset välineet joutuvat alttiiksi häiriöille, ne eivät saa antaa merkitsevästi virheellisiä tuloksia tai niissä olevien tarkistuslaitteiden on havaittava ja ilmoitettava tulosten virheellisyys.
- Kun tarkistuslaite itsetoimivasti on havainnut sähkömekaanisessa välineessä merkitsevästi virheellisen tuloksen, sen on annettava näyttö- tai äänimerkki, jonka on jatkuttava, kunnes käyttäjä ryhtyy sen perusteella korjaustoimenpiteisiin tai virhe häviää.
- 8.3 Välineiden on koko niiden tavanomaisen käyttöiän ajan oltava 8.1 ja 8.2 kohdan mukaisia.
- Digitaalisten elektronisten laitteiden on aina riittävästi tarkastettava mittaustapahtuman, näyttölaitteen toiminnan sekä tietojen tallennuksen ja siirron virheettömyys.
- Kun merkittävä pysyvyydevirhe on itsetoimivasti havaittu, sähkömekaanisen välineen on annettava näyttö- tai äänimerkki, jonka on jatkuttava, kunnes käyttäjä ryhtyy toimiin sen korjaamiseksi tai virhe häviää.
- 8.4 Jos erillinen laite kytketään välineeseen sopivalla liitännällä, välineen mittausteknilliset ominaisuudet eivät saa huonontua.
- 8.5 Välineen on rakenteeltaan oltava sellainen, ettei se mahdollista vilpillistä väärinkäyttöä ja että se vähentää tahatonta väärinkäyttöä. Osat, joita käyttäjä ei saa purkaa eikä viritellä, on suojattava tällaisia toimia vastaan.
- 8.6 Välineet on suunniteltava sellaisiksi, että tässä direktiivissä säädetyt tarkastukset on helppo tehdä.

9. Punnitustuloksen näyttämät ja muut painoarvot

Punnitustuloksen ja muiden painoarvojen näyttämien on oltava tarkasti ja yksiselitteisesti luettavissa olevia, eivätkä ne saa olla harhaanjohtavia. Näyttölaitteen antaman näyttämän lukeminen tavanmukaisissa käyttöolosuhteissa on oltava helppoa.

Tässä liitteessä olevassa 1 kohdassa annettujen yksikköjen nimien ja lyhenteiden on oltava direktiivin 80/181/ETY mukaisia. Tämän lisäksi metrisen karaatin lyhennyksenä käytetään merkintää "ct".

Näyttämän on oltava estetty kun suurin sallittu kuorma (Max) lisätyn arvolla 9 e on ylitetty.

Apulukemislaitte saa näyttää numeroita ainoastaan näyttämän desimaalimerkin oikealla puolella. Näyttämän laajennusta saadaan käyttää vain väliaikaisesti, ja sen aikana tulostus on estettävä.

Muut kuin vakauskelpoiset lisänäyttämät ovat sallittuja, jos niitä ei voi sekoittaa vakauskelpoisiin näyttämiin.

10. Punnitustulosten ja muiden painoarvojen tulostus

Tulostettujen arvojen on oltava oikeita, asianmukaisesti tunnistettavissa olevia ja yksiselitteisiä. Tulostuksen pitää olla selvä, helposti luettava ja pysyvä eikä poistettavissa oleva.

11. Välineen saattaminen perusasentoon

Tarvittaessa välineet on varustettava asennon viritys- ja näyttölaitteella, jotka ovat tarpeeksi herkkiä vaa'an oikean asennuksen varmistamiseksi.

12. Nollaus

Välineet voi varustaa nollauslaitteella. Näiden laitteiden toiminnan on varmistettava tarkka nollaus eivätkä ne saa aiheuttaa vääriä mittaustuloksia.

13. Taaraus- ja esitaarauslaitteet

Välineessä voi olla yksi tai useampi taarauslaitte sekä esitaarauslaitte. Taarauslaitteen toiminnan on saatettava vaa'an näyttämä tarkasti nolleen ja varmistettava oikea nettopunnitus. Esitaarauslaitteen toiminnan on varmistettava lasketun nettoarvon oikea määrittäminen.

14. Välineet, jotka on tarkoitettu suoraan kuluttajalle suunnattuun myyntiin ja joiden enimmäiskuorma on enintään 100 kg: lisämääräyksiä

Välineiden, jotka on tarkoitettu suoraan kuluttajalle suunnattuun myyntiin, on näytettävä asiakkaalle kaikki oleellinen tieto punnituksesta ja, jos on kyse hinnanlaskevista vaa'ista, niiden on lisäksi selvästi näytettävä ostettavan tuotteen hinnan laskemiseen käytetyt tiedot.

Kun väline näyttää maksettavan hinnan, tiedon on oltava tarkka.

Hinnan laskevien välineiden on näytettävä oleelliset tiedot riittävän pitkän ajan, jotta asiakas voi lukea ne asianmukaisesti.

Hinnan laskevissa välineissä saa kertapunnituksen ja hinnanlaskun ohella olla muita toimintoja ainoastaan, jos kaikki kauppatapahtumaan liittyvä tieto tulostetaan asiakasta varten selvästi, yksiselitteisesti ja sopivasti ryhmiteltyinä kuitille tai lipukkeelle.

Välineessä ei saa olla ominaisuuksia, jotka suoraan tai epäsuorasti voivat aiheuttaa näyttämiä, joiden tulkinta on vaikeaa tai monimutkaista.

Välineiden on suojattava asiakkaita sellaisilta vääriä myyntitapahtumilta, jotka aiheutuvat välineiden virheellisestä toiminnasta.

Apulukemislaitteet ja näyttämän laajennus eivät ole sallittuja.

Lisänäyttölaitteet ovat sallittuja ainoastaan, jos ne eivät mahdollista vilpillistä väärinkäyttöä.

Jos välineiden ominaisuudet ovat samanlaiset kuin niillä välineillä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi myynnissä suoraan kuluttajille, mutta välineet eivät ole tässä kohdassa annettujen määräysten mukaisia, niihin on kiinnitettävä näytön läheisyyteen pysyvä merkintä "Ei saa käyttää myytessä suoraan kuluttajalle".

15. Hinnan tulostavat välineet

Hinnantulostaviin välineisiin sovelletaan soveltuvin osin vaatimuksia, jotka asetetaan suoraan kuluttajalle suuntautuvaan myyntiin tarkoitettuille hinnanlaskeville välineille. Hintalipukkeen tulostus pienintä käyttökuormaa alittavilla kuormilla on estettävä.

LIITE II

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTIMENETTELY

1. EY-tyyppitarkastus
- 1.1 EY-tyyppitarkastus on menettely, jolla ilmoitettu tarkastuslaitos tarkastaa ja varmentaa, että kyseessä olevaa tuotantoa edustava väline on tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen.
- 1.2 Valmistajan tai valmistajan edustajan, joka on sijoittautunut yhteisöön, on toimitettava EY-tyyppitarkastusta koskeva hakemus ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava

- valmistajan nimi ja osoite ja, jos hakemuksen on tehnyt valmistajan edustaja, tämän nimi ja osoite,
- kirjallinen vakuutus siitä, ettei hakemusta ole toimitettu millekään muulle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle,
- liitteessä III tarkoitettut tekniset asiakirjat.

Hakijan on luovutettava ilmoitetun tarkastuslaitoksen käyttöön kyseessä olevaa tuotantoa edustava väline, jäljempänä 'tyyppi'.

- 1.3 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on
- 1.3.1 tutkittava tekniset asiakirjat ja todennettava, että tyyppi on valmistettu näiden asiakirjojen mukaisesti;
- 1.3.2 sovittava hakijan kanssa paikasta, jossa tarkastukset ja testit tehdään;
- 1.3.3 tehtävä tai teetettävä tarkoituksenmukaiset tutkimukset ja testit sen tarkastamiseksi, että valmistajan soveltamat ratkaisut täyttävät olennaiset vaatimukset silloin, kun 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu;
- 1.3.4 tehtävä tai teetettävä tarkoituksenmukaiset tutkimukset ja testit sen tarkastamiseksi, onko, valmistajan valittua standardinmukaisuusmenettelyn, näitä standardeja täysin noudatettu ja siten varmistettu olennaisten vaatimusten mukaisuus.
- 1.4 Jos tyyppi on tämän direktiivin säännösten mukainen, virallisen tarkastuslaitoksen on annettava hakijalle EY-tyyppihyväksyntätodistus. Todistuksesta on käytävä ilmi tarkastuksen tulokset, mahdolliset voimassaolon rajoitukset ja tarvittavat tiedot hyväksytyin välineen tunnistamiseksi ja jos tarpeen, selostus välineen toiminnasta. Kaikki asian kannalta olennaiset tekniset osat, kuten piirustukset ja toimintakaavio, kootaan EY-tyyppihyväksyntätodistuksen liitteiksi.

Todistus on voimassa 10 vuotta sen antamispäivästä ja voimassaoloa voidaan pidentää 10 vuodeksi kerrallaan.

Jos välineen rakenteessa on perustavaa laatua olevia muutoksia, esimerkiksi on sovellettu uusia teknisiä ratkaisuja, todistuksen voimassaoloa voidaan rajoittaa kahteen vuoteen ja jatkaa kolmella vuodella.

- 1.5 Jokaisen ilmoitetun tarkastuslaitoksen on säännöllisesti toimitettava kaikille jäsenvaltioille luettelo seuraavista tiedoista:
 - vastaanotetut EY-tyyppitarkastushakemukset,
 - annetut EY-tyyppihyväksyntätodistukset,
 - hylätyt tyyppihyväksyntähakemukset,
 - lisäykset ja muutokset aikaisemmin annettuihin asiakirjoihin.

Kunkin ilmoitetun tarkastuslaitoksen on lisäksi viipymättä tiedotettava kaikille jäsenvaltioille, jos se peruuttaa EY-tyyppihyväksyntätodistuksen.

Jokaisen jäsenvaltion on annettava tämä tieto ilmoitettujen tarkastuslaitosten saataville.

- 1.6 Muut ilmoitetut tarkastuslaitokset voivat saada jäljennöksen EY-tyyppihyväksyntätodistuksesta liitteineen.
- 1.7 Hakijan on ilmoitettava EY-tyyppihyväksyntätodistuksen antaneelle tarkastuslaitokselle kaikista hyväksytyistä tyyppiä koskevista muutoksista.

Hyväksytyin tyyppin muutoksiin on lisäksi saatava hyväksyntä EY-tyyppihyväksyntätodistuksen antaneelta tarkastuslaitokselta, jos nämä muutokset vaikuttavat yhdenmukaisuuteen tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten kanssa tai vaikuttavat välineelle määrättyihin käyttöolosuhteisiin. Tämä lisähyväksyntä annetaan alkuperäiseen EY-tyyppihyväksymistodistuksen lisäyksenä.

2. EY-tyypinmukaisuusvakuutus (tuotannon laatutakuu)
- 2.1 EY-tyypinmukaisuusvakuutus (tuotannon laatutakuu) on menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 2.2 kohdan velvoitteet, vakuuttaa, että kyseiset välineet ovat tyyppihyväksyntätodistuksen mukaisia tarvittaessa ja ovat tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisia.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen välineeseen CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä sekä liitteessä IV määrätty tiedot ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.

CE-vaatimustenmukaisuusmerkintään on liitettävä 2.4 kohdassa tarkoitettua EY-valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

- 2.2 Valmistajan on oltava asianmukaisesti soveltanut 2.3 kohdassa määriteltyä laatujärjestelmää ja valmistajan on oltava 2.4 kohdassa määritellyn EY-valvonnan alainen.
- 2.3 Laatujärjestelmä
- 2.3.1 Valmistajan on haettava laatujärjestelmänsä hyväksymistä ilmoitetulta tarkastuslaitokselta.

Hakemuksessa on oltava

- sitoumus siitä, että hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteet täytetään,
- sitoumus siitä, että hyväksytty laatujärjestelmä ylläpidetään hyväksynnän mukaisesti sen jatkuvan soveltuvuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.

Valmistajan on pidettävä ilmoitetun tarkastuslaitoksen saatavilla kaikki asiaankuuluva tieto, erityisesti laatujärjestelmää koskevat asiakirjat ja välinettä koskevat tekniset asiakirjat.

- 2.3.2 Laatujärjestelmällä on varmistettava, että välineet ovat EY-tyyppihyväksyntätodistuksessa määritellyn tyyppin ja tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen.

Kaikki elementit, vaatimukset ja säännökset, joita valmistaja noudattaa, on tallennettava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisina sääntöinä, menettelyinä ja ohjeina. Näillä laatujärjestelmää koskevilla asiakirjoilla varmistetaan, että laatuohjelmat, -suunnitelmat, käyttöohjeet ja selosteet ymmärretään oikein.

Asiakirjoihin on sisällyttävä erityisesti riittävä selostus

- laatutavoitteista ja organisaation rakenteesta sekä johdon vastuusta ja toimivallasta laatuksymyksissä,
- valmistusprosessista, laaduntarkkailu- ja varmistustekniikasta sekä käytettävistä toimenpidejärjestelmistä,

- tarkastuksista ja testeistä, jotka tehdään ennen valmistusta, sen aikana ja jälkeen sekä niiden suoritusihtiys,
- keinoista, joilla seurataan, että tuotteelta vaadittava laatu saavutetaan ja että laatujärjestelmän toiminta on tehokas.

2.3.3 Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tarkastettava ja arvioitava, täyttääkö laatujärjestelmä 2.3.2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset. Sen on oletettava, että nämä vaatimukset on täytetty, jos laatujärjestelmissä on noudatettu asiaa koskevaa yhdenmukaistettua standardia.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle ja muille ilmoitetuille tarkastuslaitoksille. Valmistajille annettavassa ilmoituksessa on oltava tarkastuksen tulokset ja hylkäystapauksessa päätöksen perustelut.

2.3.4 Valmistajan tai tämän edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle tarkastuselimelle kaikki toimet laatujärjestelmän ajanmukaistamiseksi, kuten uusien teknisten ratkaisujen tai uusien laatuksitteiden aiheuttamat muutokset.

2.3.5 Jokaisen laatujärjestelmän hyväksyntäpäätöksen peruuttaneen ilmoitetun tarkastuslaitoksen on ilmoitettava peruutuksesta muille ilmoitetuille tarkastuslaitoksille.

2.4 EY-valvonta

2.4.1 EY-valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää kunnolla hyväksytyssä laatujärjestelmässä valmistajalle asetetut velvoitteet.

2.4.2 Valmistajan on sallittava, että ilmoitetulla tarkastuslaitoksella on pääsy valmistus-, tarkastus- ja testaus- sekä varastotiloihin tarkastusta varten ja annettava sille kaikki tarvittava tieto, erityisesti:

- laatujärjestelmän asiakirjat,

- vaa'an tekniset asiakirjat,

- laatu-pöytäkirjat, kuten tarkastuslosteet, testaus- ja kalibrintitulokset, selostukset asianomaisen henkilökunnan pätevydestä jne.

Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on säännöllisin väliajoin järjestettävä vertailumittauksia sen varmistamiseksi, että valmistaja ylläpitää ja soveltaa laatujärjestelmää; vertailumittauksista on valmistajalle toimitettava selvitys.

Lisäksi ilmoitettu tarkastuslaitos voi yllättäen tehdä tarkastuskäyntejä valmistajan luokse. Tällaisten käyntien aikana tarkastuslaitos voi järjestää kattavat tai osittaiset vertailumittaukset. Tarkastuskäynnistä on valmistajalle toimitettava tarkastuskertomus ja tarvittaessa, kertomus tehdyistä vertailumittauksista.

2.4.3 Virallisen tarkastuslaitoksen on varmistettava, että valmistaja ylläpitää ja soveltaa hyväksytyä laatujärjestelmää.

3. EY-tarkastus

3.1 EY-tarkastus on menettely, jolla valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että välineet, joihin on sovellettu 3.3 kohdan määräyksiä, ovat tarvittaessa EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin mukaisia ja täyttävät tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.

3.2 Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä varmistetaan tarvittaessa välineiden EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin ja tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukaisuus. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä jokaiseen välineeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.

3.3 Hyväksytyin laitoksen on suoritettava aiheelliset tutkimukset ja testit tuotteiden tämän direktiivin vaatimusten mukaisuuden tarkastamiseksi, tarkastuksin ja testein 3.5 kohdan mukaisesti.

- 3.4 Niiden välineiden, jotka eivät ole EY-tyyppihyväksytyjä, liitteessä III tarkoitettuja suunnittelua koskevien asiakirjojen on oltava ilmoitetun laitoksen saatavilla, jos tämä niitä pyytää.
- 3.5 Välineiden tarkastus tarkastuksin ja testein
- 3.5.1 Jokainen väline on tutkittava erikseen ja aiheelliset, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sovellettavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa määritellyt tai vastaavat testit on suoritettava tarvittaessa välineiden EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin ja tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukaisuuden tarkastamiseksi.
- 3.5.2 Hyväksytyt laitokset on kiinnitettävä tai kiinnityttävä jokaiseen välineeseen, jonka vaatimustenmukaisuus on todettu, tunnusnumeronsa ja laadittava suoritettuja testejä koskeva kirjallinen vaatimustenmukaisuustodistus.
- 3.5.3 Valmistajan tai tämän edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antamat vaatimustenmukaisuustodistukset.
4. EY-yksittäistarkastus
- 4.1 EY-yksittäistarkastus on menettely, jolla valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että yleensä erityistä sovellutusta varten suunniteltu ja 4.2 kohdassa tarkoitettujen todistuksen saanut väline on tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä jokaiseen välineeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.
- 4.2 Ilmoitetun laitoksen on tutkittava väline ja suoritettava aiheelliset, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sovellettavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa määritellyt tai vastaavat testit tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukaisuuden tarkastamiseksi.
- Hyväksytyt laitokset on kiinnitettävä tai kiinnityttävä jokaiseen välineeseen, jonka vaatimustenmukaisuus on todettu, tunnusnumeronsa ja laadittava suoritettuja testejä koskeva kirjallinen vaatimustenmukaisuustodistus.
- 4.3 Liitteessä III tarkoitettujen välineiden suunnittelua koskevien teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida välineen tämän direktiivin vaatimusten mukaisuus sekä ymmärtää sen suunnittelua, rakentamista ja toimintaa. Asiakirjojen on oltava ilmoitetun laitoksen saatavilla.
- 4.4 Valmistajan tai tämän edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antamat vaatimustenmukaisuustodistukset.
5. Yleiset säännökset
- 5.1 EY-tyypinmukaisuusvakuutus (tuotannon laatutakuu), EY-tarkastus ja EY-yksittäistarkastus voidaan tehdä valmistajan tehtaalla tai missä tahansa muussa paikassa, jos välineen kuljetus käyttöpaikalle ei edellytä välineen purkamista osiin, jos välineen käyttöönotto käyttöpaikalla ei edellytä välineen kokoamista tai muuta teknistä asentamista, joka vaikuttaa välineen toimintaan, ja jos käyttöpaikan putoamiskiihtyvyyden arvo otetaan huomioon tai jos se ei vaikuta välineen toimintaan. Kaikissa muissa tapauksissa menettelyjen on tapahduttava välineen käyttöpaikalla.
- 5.2 Jos välineen toiminta riippuu putoamiskiihtyvyyden vaihteluista, 5.1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen voidaan suorittaa kahdessa vaiheessa, jolloin toiseen vaiheeseen kuuluvat kaikki tarkastukset ja testit, joiden tulokset riippuvat putoamiskiihtyvyyden arvosta, ja ensimmäiseen vaiheeseen kaikki muut tarkastukset ja testit. Toinen vaihe on tehtävä välineen käyttöpaikalla. Jos jäsenvaltio on jakanut alueensa painovoimavyöhykkeisiin, niin sanonta "välineen käyttöpaikalla" voidaan korvata sanonnalla "välineen käytön painovoimavyöhykkeellä".
- 5.2.1 Jos valmistaja on valinnut jollekin 5.1 kohdassa mainitulle menettelylle kaksivaiheisen toteuttamistavan ja eri osapuolet suorittavat nämä kaksi vaihetta, ensimmäisen vaiheen läpäissyt väline on varustettava tämän vaiheen suorittaneen ilmoitetun laitoksen tunnusnumerolla.

5.2.2 Ensimmäisen menettelyvaiheen suorittaneen osapuolen on annettava kustakin välineestä kirjallinen todistus, joka sisältää välineen tunnistamiseen tarvittavat tiedot sekä erittelyn tehdyistä tarkastuksista ja testeistä.

Menettelyn toisen vaiheen suorittavan osapuolen on tehtävä ne tarkastukset ja testit, joita ei ole vielä tehty.

Valmistajan tai tämän edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antamat vaatimustenmukaisuustodistukset.

5.2.3 Ensimmäisessä vaiheessa EY-typinmukaisuusvakuutuksen (tuotannon laatutakuu) valinnut valmistaja voi käyttää samaa menettelyä toisessa vaiheessa tai jatkaa toisessa vaiheessa EY-tarkastuksella.

5.2.4 CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä on kiinnitettävä välineeseen toisen vaiheen päätyttyä, samoin kuin toiseen välineeseen osallistuneen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

—

LIITE III

TEKNISET ASIAKIRJAT

Teknisistä asiakirjoista on käytävä selvästi ilmi tuotteen rakenne, valmistus ja toiminta sekä niiden perusteella on oltava mahdollista arvioida, onko tuote tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen.

Asiakirjojen on sisällettävä arviointia varten riittävät tiedot seuraavasti:

- yleisselostus tyypistä,
 - esimerkiksi rakennesuunnitelmat, valmistuspiirustukset, osa-, lohko- ja kytkinkaaviot,
 - tarvittavat selostukset ja selitykset edellä mainittujen asiakirjojen ja vaa'an toiminnan ymmärtämiseksi,
 - luettelo 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista yhdenmukaistetuista standardeista, joita on noudatettu kokonaan tai osittain, ja, jollei 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja ole noudatettu, selostukset ratkaisuksista, joiden avulla olennaiset vaatimukset on täytetty,
 - tehtyjen suunnitelmalaskelmien ja tarkastusten tulokset jne.,
 - testausselostet,et,
 - EY-tyyppihyväksyntätodistukset ja asiaa koskevat testaustulokset sellaisista vaoista, jotka sisältävät samanlaisia osia kuin käsiteltävänä oleva väline.
-

LIITE IV

CE-VAATIMUSTENMUKAISUUSMERKINTÄ JA MUUT MERKINNÄT

1. EY-vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kohteena olevat välineet

1.1 Näissä vaoissa on oltava

- a) — CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä, joka koostuu liitteessä VI kuvaillusta tunnuksesta "CE",
- EY-valvonnan tai EY-tarkastuksen suorittaneen (suorittaneiden) ilmoitetun (ilmoitettujen) laitoksen (laitosten) tunnusnumero(t).

Edellä tarkoitettu merkintä ja tiedot on kiinnitettävä välineeseen selvästi yhteen ryhmiteltyinä;

b) neliömäinen, vähintään 12,5 mm × 12,5 mm -kokoinen, vihreä tarra, jossa on mustalla painettuna iso M-kirjain;

c) seuraavat merkinnät:

- EY-tyyppihyväksyntätodistuksen numero, jos tarpeen,
- valmistajan merkki tai nimi,
- tarkkuusluokka merkittynä soikioon tai kahdella puolilympyrällä yhdistettyihin kahteen vaakasuoraan viivaan,
- suurin käyttökuorma muodossa Max ...,
- pienin käyttökuorma muodossa Min ...,
- vakausaskelarvo muodossa $e = \dots$,
- CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän kiinnittämivuoden kaksi viimeistä numeroa,

sekä tarvittaessa:

- valmistusnumero,
- kun väline koostuu erillisistä yhdistetyistä yksiköistä, kuhunkin yksikköön yksilöintitunnus,
- askelarvo, jos se eroaa e :stä, muodossa $d = \dots$,
- suurin lisäävä taara muodossa $T = + \dots$,
- suurin vähentävä taara, jos se eroaa arvosta Max, muodossa $T = - \dots$,
- taaran askelarvo, jos se eroaa arvosta d , muodossa $d_T = \dots$,
- enimmäiskantokyky, jos se eroaa arvosta Max, muodossa Lim ...,
- erityiset lämpötilarajat muodossa ... °C/ ... °C,
- kuormankannattimen ja kuorman välinen suhde.

- 1.2 Välineissä on oltava sopiva paikka CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän ja muiden merkintöjen kiinnittämistä varten. Paikan on oltava sellainen, että merkkiä ja merkintöjä ei voida poistaa niitä turmelematta. Merkintöjen on oltava näkyvissä silloin, kun väline on tavanomaisessa käyttöasennossa.
- 1.3 Jos tiedot on annettu tietokilvessä, kilpi on voitava sinetöidä, jollei kilpi sinettä poistettaessa samalla tuhoudu. Jos kilpi on sinetöitävissä, siihen on voitava kiinnittää tarkistusmerkki.
- 1.4 Merkinnät Max, Min, e ja d on tehtävä myös tulosnäytön läheisyyteen, jolleivät ne jo ole siinä.
- 1.5 Kukin kuormanmittauslaite, joka on yhdistetty tai voidaan yhdistää yhteen tai useampaan kuormankannattimeen, on varustettava näitä kuormankannattimia koskevilla asianmukaisilla merkinnöillä.

2. Muut välineet

Muissa välineissä on oltava

- valmistajan merkki tai nimi,
- suurin teho muodossa Max ...

Näissä välineissä ei saa olla 1.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tarroja.

3. Edellä 13 artiklassa tarkoitettu, käyttöä rajoittava tunnus

Tämän tunnuksen muodostaa iso M-kirjain, joka on mustalla painettuna punaiselle, vähintään 25 mm × 25 mm kokoa olevalle, neliömäiselle alustalle, jonka päälle on vedetty kaksi toisiaan leikkaavaa ja ristin muodostavaa vinoviivaa.

LIITE V

Vähimmäisedellytykset, joita jäsenvaltioiden on noudatettava nimetessään tarkastuslaitoksia 9 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin liittyvien tehtävien suorittamiseen

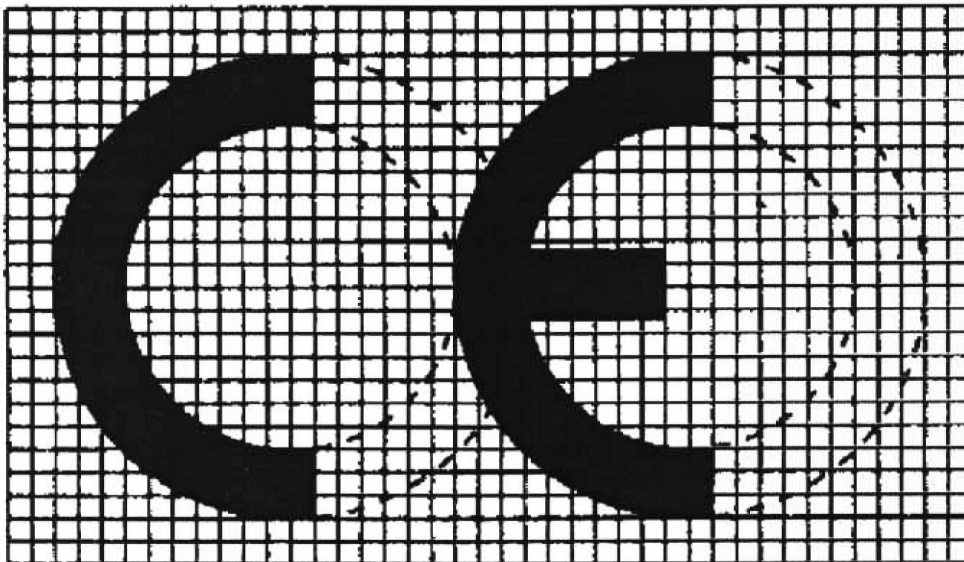
- 1) Tarkastuslaitoksilla on oltava käytettävissään tarvittava henkilökunta, varat ja välineet.
- 2) Tarkastuslaitosten henkilökunnan on oltava teknisesti pätevää ja ammatillisesti rehellistä.
- 3) Tarkastuslaitosten toiminnan on oltava riippumatonta kaikista piireistä, ryhmistä ja henkilöistä, joiden etua muiden kuin itsetoimivien vaakojen testaus, selosteiden laatiminen, todistusten antaminen ja tämän direktiivin mukainen valvonta koskee suoraan tai välillisesti.
- 4) Tarkastuslaitosten henkilökunnan on noudatettava salassapitovelvollisuutta.
- 5) Tarkastuslaitoksilla on oltava vastuuvakuutus, jollei valtio kansallisen lainsäädännön nojalla vastaa vahingosta.

Jäsenvaltion on säännöllisin väliajoin tarkastettava, että 1 ja 2 kohdassa esitetyt edellytykset täytetään.

LIITE VI

CE-VAATIMUSTENMUKAISUUSMERKINTÄ

- CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä koostuu kirjaimista "CE" seuraavalla tavalla kirjoitettuina:

- Jos CE-vaatimustenmukaisuusmerkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn kirjoitustavan mittasuhteita.
- CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän eri osien on oltava samankorkuisia, kuitenkin vähintään 5 mm.

—

LIITE VII

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutos

(17 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 90/384/ETY
(EYVL L 189, 20.7.1990, s. 1)

Neuvoston direktiivi 93/68/ETY
(EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1)

Ainoastaan 1 artiklan 7 kohta ja 8 artikla

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista ja soveltamista koskevat määräajat

(17 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
90/384/ETY	30 päivä kesäkuuta 1992	1 päivä tammikuuta 1993 ⁽¹⁾
93/68/ETY	30 päivä kesäkuuta 1994	1 päivä tammikuuta 1995 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Direktiivin 90/384/ETY 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on sallittava 10 vuoden ajan siitä päivästä alkaen, jolloin ne alkavat soveltaa tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiseksi antamia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, sellaisten välineiden markkinoille saattaminen ja/tai käyttöön ottaminen, jotka ovat ennen 1 päivää tammikuuta 1993 voimassa olleiden säännösten mukaisia.

⁽²⁾ Direktiivin 93/68/ETY 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on sallittava 1 päivään tammikuuta 1997 asti ennen 1 päivää tammikuuta 1995 voimassaolevien merkintäjärjestelmien mukaisten tuotteiden markkinoille saattaminen ja käyttöön ottaminen.

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 90/384/ETY	Tämä direktiivi
Johdanto-osan 5 kappaleen viimeinen virke	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	2 artiklan 2 kohta
1 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan johdantokappale	1 artiklan 2 kohdan johdantokappale
1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 1 alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 2 alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 3 alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 4 alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 5 alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan v alakohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 6 alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artiklan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	7 artiklan ensimmäinen alakohta
6 artiklan ensimmäisen alakohdan toinen virke	7 artiklan toinen alakohta
6 artiklan toinen alakohta	7 artiklan kolmas alakohta
7 artikla	8 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta
8 artiklan 3 kohdan a alakohta	9 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 3 kohdan b alakohta	9 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artiklan ensimmäinen virke	15 artiklan ensimmäinen alakohta
14 artiklan toinen virke	15 artiklan toinen alakohta
15 artiklan 1–3 kohta	—
15 artiklan 4 kohta	16 artikla
15 artiklan 5 kohta	—
—	17 artikla
—	18 artikla
16 artikla	19 artikla
Liitteet I–VI	Liitteet I–VI
—	Liite VII
—	Liite VIII

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/38/EY,

annettu 6 päivänä toukokuuta 2009,

eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annettuun neuvoston direktiiviin 94/45/EY ⁽³⁾ on tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden vuoksi olisi mainittu direktiivi laadittava uudelleen.

(2) Direktiivin 94/45/EY 15 artiklan mukaisesti komissio on tarkastellut jäsenvaltioiden ja Euroopan tasolla toimivien työmarkkinaosapuolten kanssa uudelleen kyseisen direktiivin soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja erityisesti sitä, ovatko työntekijöiden lukumäärärajat taroituksenmukaisia, ehdottaakseen tarpeen mukaan tarvittavia muutoksia.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 4. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. joulukuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.

(3) Kuultuaan jäsenvaltioita ja Euroopan tasolla toimivia työmarkkinaosapuolia komissio toimitti 4 päivänä huhtikuuta 2000 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin 94/45/EY soveltamisesta.

(4) Komissio kuuli yhteisön tason työmarkkinaosapuolia asiaan liittyvän yhteisön toimen mahdollisista suuntavoista perustamissopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(5) Kuulemisen jälkeen komissio piti yhteisön toimea aiheellisenä, ja se kuuli uudelleen työmarkkinaosapuolia yhteisön tasolla suunnitellun ehdotuksen sisällöstä perustamissopimuksen 138 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(6) Työmarkkinaosapuolet eivät ole tämän toisen kuulemisvaiheen yhteydessä ilmoittaneet komissiolle yhteisestä halustaan aloittaa menettelyä, joka voisi johtaa sopimuksen tekemiseen, siten kuin siitä määrätään perustamissopimuksen 138 artiklan 4 kohdassa.

(7) On tarpeen nykyaikaistaa yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan ylikansallisesti, jotta turvattaisiin ylikansallista työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevien oikeuksien toteutuminen samalla kun mahdollistetaan olemassa olevien sopimusten jatkuva toiminta, ratkaistaisiin direktiivin 94/45/EY käytännön soveltamisessa havaitut ongelmat ja lievitetäisiin oikeudellista epävarmuutta, joka johtuu tietyistä mainitun direktiivin säännöksistä tai niiden puuttumisesta, sekä varmistettaisiin työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevien yhteisön säädösten nykyistä parempi niveltäminen.

(8) Perustamissopimuksen 136 artiklan mukaan yhteisön ja jäsenvaltioiden yhtenä erityistavoitteena on työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun edistäminen.

(9) Tämä direktiivi kuuluu yhteisön puitteisiin, joilla pyritään tukemaan ja täydentämään jäsenvaltioiden toimintaa työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa alalla. Näissä puitteissa yrityksille tai toimipaikoille aiheutuva rasitus olisi pidettävä mahdollisimman vähäisenä mutta samalla varmistettava, että myönnetty oikeudet todella toteutuvat.

- (10) Sisämarkkinoiden toiminta sisältää yritysten keskittymisen, rajat ylittävien fuusioiden, yritysvaltauksien ja yhteisyritysten prosessin ja näin ollen yritysten ja yritysryhmien ylikansallistumisen. Taloudellisen toiminnan sopusointuisen kehityksen varmistamiseksi on tarpeen, että useissa jäsenvaltioissa toimivat yritykset ja yritysryhmät tiedottavat niille työntekijöidensä edustajille, joita niiden päätökset koskevat, ja kuulevat heitä.
- (11) Jäsenvaltioiden lainsäädäntöön tai käytäntöön perustuvia työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyjä ei useinkaan ole mukautettu sen yksikön ylikansalliseen rakenteeseen, joka tekee näitä työntekijöitä koskevan päätöksen. Tämä tilanne voi johtaa epätasa-arvoiseen kohteluun niiden työntekijöiden osalta, joita päätös koskee samassa yrityksessä tai samassa ryhmässä.
- (12) On toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä työskenteleville työntekijöille tiedotetaan ja heitä kuullaan asianmukaisesti, kun heitä koskevia päätöksiä tehdään muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he työskentelevät.
- (13) Sen varmistamiseksi, että useissa jäsenvaltioissa toimivien yritysten tai yritysryhmien työntekijöille tiedotetaan ja heitä kuullaan asianmukaisesti, on tarpeen perustaa eurooppalainen yritysneuvosto tai otettava käyttöön muita tarkoituksenmukaisia menettelyjä työntekijöille tiedottamiseksi ja heidän kuulemisekseen ylikansallisesti.
- (14) Työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyt on tarpeen määritellä ja toteuttaa siten, että varmistetaan tämän direktiivin säännösten tehokas vaikutus. Tätä varten on tarpeen, että eurooppalaiselle yritysneuvostolle tiedottaminen ja sen kuuleminen mahdollistavat sen, että yritysneuvosto antaa lausunnon yritykselle hyvissä ajoin, vaarantamatta kuitenkaan yrityksen mukautumiskykyä. Vain kun vuoropuhelua käydään tasolla, jolla päätetään toiminnan suuntauksista, ja kun työntekijöiden edustajat ovat aidosti mukana, voidaan ennakoita ja hallita muutosta.
- (15) Työntekijöille ja heidän edustajilleen on taattava tiedottaminen ja kuuleminen käsiteltävästä asiasta riippuen soveltuvalla johdon ja edustuksen tasolla. Tämän vuoksi eurooppalaisen yritysneuvoston toimivalta ja toiminta-ala olisi erotettava työntekijöitä edustavien kansallisten elinten toimivallasta ja toiminta-alasta ja rajattava koskemaan ylikansallisia kysymyksiä.
- (16) Kunkin kysymyksen ylikansallinen luonne olisi määriteltävä ottaen huomioon sekä sen mahdollisten vaikutusten laajuus että siihen liittyvä johdon ja edustuksen taso. Tätä varten ylikansallisina kysymyksinä pidetään niitä, jotka koskevat koko yritystä tai ryhmää tai vähintään kahta jäsenvaltiota. Tähän sisältyvät kysymykset, jotka asiassa mukana olevien jäsenvaltioiden määrästä riippumatta ovat tärkeitä eurooppalaisille työntekijöille niiden mahdollisten vaikutusten laajuuden vuoksi tai joihin liittyy toimintojen siirtoa jäsenvaltioiden välillä.
- (17) Määräysvaltaa käyttävälle yritykselle on tarpeellista olla määritelmä, joka liittyy ainoastaan tähän direktiiviin eikä vaikuta muissa teksteissä annettuun yritysryhmän tai määräysvallan määritelmään.
- (18) Kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimivien yritysten ja yritysryhmien työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyjen on koskettava kaikkia liikkeitä tai tapauksen mukaan kaikkia ryhmän jäsenyrityksiä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, riippumatta siitä, sijaitseeko yrityksen keskushallinto tai, kun on kyse ryhmästä, määräysvaltaa käyttävä yritys jäsenvaltioiden alueella.
- (19) Osapuolten sopimusvapauden mukaisesti työntekijöiden edustajien ja yrityksen johdon tai määräävää vaikutusvaltaa käyttävän yrityksen johdon tehtävänä on määrittää yhteisellä sopimuksella eurooppalaisen yritysneuvoston luonne, kokoonpano, tehtävät, työtavat, menettelytavat ja taloudelliset voimavarat tai muut tiedottamis- ja kuulemismenettelyt siten, että ne on mukautettu omaan erityistilanteeseen.
- (20) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden tehtävänä on määrittää, ketkä edustavat työntekijöitä, ja erityisesti säättää aiheellisiksi katsomissaan tapauksissa eri työntekijäryhmien tasapuolisesta edustuksesta.
- (21) On tarpeen selkeyttää työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa käsitteitä johdonmukaisesti aihetta käsittelevien viimeisimpien direktiivien määritelmiin ja kansallisissa puitteissa sovellettaviin määritelmiin nähden tavoitteena vuoropuhelun ylikansallisen tason tehokkuuden parantaminen, vuoropuhelun kansallisen ja ylikansallisen tason riittävän niveltymisen mahdollistaminen sekä tarvittavan oikeusvarmuuden turvaaminen käsillä olevaa direktiiviä sovellettaessa.
- (22) "Tiedottaminen" on tarpeen määritellä ottaen huomioon, että tavoitteena on, että työntekijöiden edustajat voivat riittävästi perehtyä asiaan, mikä edellyttää, että tiedottaminen tapahtuu asianmukaisena ajankohtana, asianmukaisin tavoin ja asianmukaisen sisältöisenä ilman että yritysten päätöksentekoprosessi hidastuu.

- (23) "Kuuleminen" on tarpeen määritellä ottaen huomioon, että tavoitteena on, että voidaan antaa lausunto, joka on hyödyllinen päätöksentekomenettelylle, mikä edellyttää, että kuuleminen tapahtuu asianmukaisena ajankohdantana, asianmukaisin tavoin ja asianmukaisen sisältöisenä.
- (24) Kun on kyse yrityksestä tai määräävää vaikutusvaltaa käyttävästä yrityksestä, jonka keskushallinto sijaitsee jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, tarvittaessa erikseen nimettävän yrityksen edustajan jäsenvaltiossa tai, jollei edustajaa ole, jäsenvaltiossa eniten työntekijöitä työllistävän liikkeen tai määräysvaltaa käyttävän yrityksen, on pantava tämän direktiivin säännökset työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan täytäntöön.
- (25) Yrityksen tai yritysryhmän vastuu neuvottelujen avaamiseen tarvittavien tietojen toimittamisesta on täsmennettävä siten, että työntekijät voivat selvittää, onko yritys tai yritysryhmä, jossa he työskentelevät, yhteisönlajuisen, ja luoda tarvittavat yhteydet, jotta neuvottelujen avaamispyyntö voidaan muotoilla.
- (26) Erityisen neuvotteluryhmän on tasapainoisesti edustettava eri jäsenvaltioiden työntekijöitä. Työntekijöiden edustajien on voitava neuvotella keskenään, jotta he voivat määrittää kantansa keskusjohdon kanssa käytäviä neuvotteluja varten.
- (27) On tunnustettava se tehtävä, joka tunnustetuilla ammattiyhdistyksillä voi olla eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamista tai uudelleenjärjestelyä koskevissa sopimusneuvotteluissa työntekijöiden edustajien tukena, kun edustajat ovat ilmaisseet tällaisen tuen tarpeen. Jotta Euroopan tason työmarkkinaosapuoliksi tunnustetut toimivaltaiset ammattiyhdistykset ja työnantajakärjestöt voivat seurata uusien eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamista ja edistää hyviä toimintatapoja, niille on ilmoitettava neuvottelujen avaamisesta. Tunnustetut toimivaltaiset Euroopan ammattiyhdistykset ja työnantajakärjestöt ovat niitä työmarkkinaosapuolten järjestöjä, joita komissio kuulee perustamissopimuksen 138 artiklan nojalla. Komissio pitää kyseisten järjestöjen luetteloa ajan tasalla ja julkaisee sen.
- (28) Eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamista ja toimintaa koskevissa sopimuksissa on oltava määräykset niiden muuttamisesta, irtisanomisesta tai uudelleenneuvottelusta, kun tämä on tarpeen ja erityisesti, kun yrityksen tai ryhmän koostumus tai rakenne muuttuu.
- (29) Tällaisissa sopimuksissa on määrättävä järjestelyistä kansallisella ja ylikansallisella tasolla tapahtuvan työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa niveltämiseksi toisiinsa tavalla, joka soveltuu yrityksen tai ryhmän erityisolosuhteisiin. Tätä koskevat järjestelyt on määritettävä työntekijöiden eri edustuselinten toimivaltaa ja toimintalaa kunnioittaen, erityisesti muutoksen ennakoinnin ja hallinnan osalta.
- (30) Näissä sopimuksissa on tarvittaessa määrättävä rajoitetun komitean perustamisesta ja toiminnasta, jotta voidaan koordinoita ja tehostaa eurooppalaisen yritysneuvoston tavanomaista toimintaa sekä tiedottaa työntekijöille ja kuulla heitä mahdollisimman pian, kun kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet.
- (31) Työntekijöiden edustajat voivat päättää olla pyytämättä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista tai kyseiset osapuolet voivat sopia muista menettelyistä työntekijöille tiedottamiseksi ja heidän kuulemisekseen ylikansallisesti.
- (32) Olisi säädettävä toissijaisista vaatimuksista, joita sovelletaan osapuolten niin päätettäessä, kun keskushallinto kieltäytyy aloittamasta neuvotteluja tai kun neuvotteluissa ei päästä sopimukseen.
- (33) Jotta työntekijöiden edustajat voivat täysimittaisesti täyttää tehtävänsä ja varmistaa eurooppalaisen yritysneuvoston hyödyllisyyden, heidän on oltava selontekovelvollisia edustamiinsa työntekijöihin nähden ja heidän on voitava saada tarvitsemaansa koulutusta.
- (34) Olisi säädettävä, että työntekijöiden edustajat tämän direktiivin mukaisesti toimiessaan saavat tehtäviään suorittaessaan saman suojan ja samanlaiset takuut kuin työntekijöiden edustajille on heidän työpaikkamaansa lainsäädännössä ja/tai käytännössä mahdollistettu. Heitä ei saa syrjiä heidän toimintansa lainmukaisen suorittamisen vuoksi ja heidän on saatava riittävä suoja erottamista ja muita seuraamuksia vastaan.
- (35) Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jos tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita ei noudateta.
- (36) Tapauksissa, joissa rikotaan tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita, olisi yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti sovellettava hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä samoin kuin seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia rikkomuksen vakavuuteen nähden.

- (37) Tehokkuuden, johdonmukaisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen niveltää toisiinsa yhtäältä direktiivit sekä toisaalta yhteisön ja kansallisella oikeudella ja/tai käytännöllä luodut työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa tasot. Etusijalle on asetettava näitä niveltämistäpoja koskevat neuvottelut kussakin yrityksessä tai ryhmässä. Jos kysymyksestä ei päästä sopimukseen ja kun kaavaillaan päätöksiä, jotka voivat aiheuttaa merkittäviä muutoksia työjärjestelyissä tai -sopimuksissa, prosessi on käytävä sekä kansallisella että Euroopan tasolla noudattaen työntekijöiden eri edustuselinten toimivaltaa ja toiminta-alaa. Eurooppalaisen yritysneuvoston antama lausunto ei saisi vaikuttaa keskushallinnon mahdollisuuksiin järjestää tarvittavia kuulemisia siten, että jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja/tai käytännössä määrättyjä aikatauluja noudatetaan. Jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja/tai käytäntöä on mahdollisesti mukautettava, jotta eurooppalaiselle yritysneuvostolle voidaan tarvittaessa tiedottaa ennen tai samaan aikaan kuin työntekijöitä edustaville kansallisille elimille, kuitenkin heikentämättä työntekijöiden suojelun yleistä tasoa.
- (38) Tämä direktiivi ei saisi vaarantaa työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/14/EY⁽¹⁾ tarkoitettuja tiedottamis- ja kuulemismenettelyjä eikä työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽²⁾ 2 artiklassa ja työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritystai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽³⁾ 7 artiklassa tarkoitettuja erityisiä menettelyjä.
- (39) Olisi sallittava erityisjärjestely sellaisille yhteisönlajuisille yrityksille ja yritysryhmille, joissa oli 22 päivänä syyskuuta 1996 voimassa kaikkiin työntekijöihin sovellettava sopimus, jossa määrätään työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan ylikansallisesti.
- (40) Kun yrityksen tai yritysryhmän rakenteessa tapahtuu esimerkiksi sulautumisen, yritysoston tai jakautumisen vuoksi merkittäviä muutoksia, olemassa olevaa eurooppalaista yritysneuvostoa tai olemassa olevia eurooppalaisia yritysneuvostoja olisi mukautettava muutokseen. Tällainen mukauttaminen on ensisijaisesti tehtävä sovellettavan sopimuksen määräysten mukaisesti, jos sopimuksen määräykset mahdollistavat tarvittavan mukautuksen tehokkaan toteuttamisen. Jos tämä ei ole mahdollista ja kun on esitetty neuvottelujen tarvetta koskeva pyyntö, avataan uutta sopimusta koskevat neuvottelut, joihin otettava mukaan olemassa olevan eurooppalaisen yritysneuvoston tai olemassa olevien eurooppalaisten yritysneuvostojen jäsenet. Jotta työntekijöille tiedottaminen ja heidän kuulemisensa olisi mahdollista rakennemuutokseen liittyvän, usein ratkaisevan tärkeän jakson aikana, olemassa olevan eurooppalaisen yritysneuvoston tai olemassa olevien eurooppalaisten yritysneuvostojen on voitava jatkaa toimintaansa, mahdollisesti mukautetulla tavalla siihen asti, kunnes uusi sopimus on tehty. Kun uusi sopimus on allekirjoitettu, aiemmin perustetut neuvostot on lakkautettava ja niiden perustamisesta tehtyjen sopimusten voimassaolo on päätettävä riippumatta siitä, millaiset määräykset koskevat tällaisten sopimusten voimassaoloa tai niiden irtisanomista.
- (41) Jollei tätä mukauttamislauseketta sovelleta, voimassa olevien sopimusten jatkaminen olisi sallittava, jotta niiden uudelleenneuvottelemineen ei olisi pakollista tapauksissa, joissa se olisi tarpeetonta. Olisi säädettävä siitä, että direktiivin 94/45/EY 13 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 97/74/EY⁽⁴⁾ 3 artiklan 1 kohdan nojalla ennen 22 päivää syyskuuta 1996 tehtyihin sopimuksiin ei niiden voimassaoloaikana sovelleta tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita. Tällä direktiivillä ei myöskään luoda yleistä veloitetta neuvotella uudelleen direktiivin 94/45/EY 6 artiklan nojalla 22 päivän syyskuuta 1996 ja 5 päivän kesäkuuta 2011 välillä tehtyjä sopimuksia.
- (42) Eurooppalaiselle yritysneuvostolle, joka on perustettu, kun osapuolten välillä ei ole päästy sopimukseen, jotta tämä direktiivin tavoite voitaisiin panna täytäntöön, on tiedotettava ja sitä on kuultava yrityksen tai yritysryhmän toiminnasta siten, että se voi arvioida toiminnan mahdolliset vaikutukset työntekijöiden etuihin ainakin kahdessa eri jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta osapuolten mahdollisuutta sopia asiasta toisin. Tätä varten yritys tai määräävää vaikutusvaltaa käyttävä yritys on veloitettava toimittamaan työntekijöiden nimetyille edustajille yleisiä tietoja työntekijöiden eduista ja yksityiskohtaisempia tietoja sellaisista yrityksen tai yritysryhmän toiminnan näkökohdista, jotka vaikuttavat työntekijöiden etuihin. Eurooppalaisen yritysneuvoston on voitava antaa lausunto kokouksen päätyttyä.
- (43) Tietyistä päätöksistä, jotka vaikuttavat huomattavasti työntekijöiden etuihin, on tiedotettava ja niistä on kuultava työntekijöiden nimettyjä edustajia mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 97/74/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöön ottamisesta yhteisön laajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä annetun direktiivin 94/45/EY ulottamisesta koskemaan Yhdistynyttä kuningaskuntaa (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 22).

- (44) On selvennettävä toissijaisia vaatimuksia, joita sovelletaan, jos sopimusta ei ole, ja jotka muodostavat neuvottelujen perustan, ja mukautettava niitä tarpeiden ja käytäntöjen kehitykseen ylikansallisen tiedottamisen ja kuulemisen alalla. Olisi erotettava toisistaan alat, joilla vaaditaan tiedottamista, ja ne, joilla lisäksi on kuultava eurooppalaista yritysneuvostoa, mihin myös kuuluu mahdollisuus saada perusteltu vastaus esitettyyn lausuntoon. Jotta rajoitettu komitea voi toteuttaa tarvittavan koordinoitutehtävänsä ja toimia tehokkaasti poikkeuksellisissa olosuhteissa, mainittuun komiteaan on voitava kuulua enintään viisi jäsentä ja sen on voitava kokoontua säännöllisesti.
- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli yhteisönlaajuisten yritysten ja yritysryhmien työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa parantamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (46) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti takaamaan työntekijöille tai heidän edustajilleen asianmukaisilla tasoilla mahdollisuus saada riittävän ajoissa tietoa ja tulla kuulluksi yhteisön oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisissa tapauksissa ja niissä määrätyn edellytyksiin (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 27 artikla).
- (47) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajattava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien tätä aihepiiriä koskevien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisältönsä muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (48) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoita, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (49) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän direktiivin tavoitteena on parantaa yhteisönlaajuisten yritysten ja yritysryhmien työntekijöiden oikeutta saada tietoa ja oikeutta tulla kuulluksi.
2. Tätä tarkoitusta varten perustetaan eurooppalainen yritysneuvosto tai otetaan käyttöön työntekijöiden tiedottamis- ja kuuleminenmenettely kussakin yhteisönlaajuudessa yrityksessä ja yritysryhmässä sitä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti pyydettyä, jotta kyseisille työntekijöille voidaan tiedottaa ja heitä voidaan kuulla. Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään ja pannaan täytäntöön siten, että varmistetaan niiden tehokas vaikutus ja tehdään mahdolliseksi tehokas päätöksenteko yrityksessä tai yritysryhmässä.
3. Työntekijöille tiedottaminen ja heidän kuulemisensa tapahtuu käsiteltävän asian mukaisella soveltuvalla johdon ja edustuksen tasolla. Sen saavuttamiseksi tässä direktiivissä tarkoitettuna eurooppalaisen yritysneuvoston toimivalta ja työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevan menettelyn ala rajataan ylikansallisiin kysymyksiin.
4. Ylikansallisina pidetään kysymyksiä, jotka koskevat koko yhteisönlaajuisia yritystä tai yhteisönlaajuisia yritysryhmiä taikka vähintään kahta eri jäsenvaltioissa sijaitsevaa yrityksen tai ryhmän liikettä tai yritystä.
5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kun 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhteisönlaajuinen yritysryhmä sisältää yhden tai useampia yrityksiä tai yritysryhmiä, jotka ovat 2 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitettuja yhteisönlaajuisia yrityksiä tai yritysryhmiä, ryhmän tasolle perustetaan eurooppalainen yritysneuvosto, jollei 6 artiklassa tarkoitettujen sopimusten määräyksistä muuta johdu.
6. Jollei 6 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa määrätä laajemmasta soveltamisalasta, koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteen saavuttamiseksi perustettuna eurooppalaisen yritysneuvoston valtuudet ja toimivalta sekä käyttöön otettuna työntekijöiden kuulemis- ja tiedottamisenmenettelyn ala, kun on kyse yhteisönlaajuisesta yrityksestä, kaikkia jäsenvaltioissa sijaitsevia liikkeitä ja, kun on kyse yhteisönlaajuisesta yritysryhmästä, kaikkia ryhmän jäsenvaltioissa sijaitsevia jäsenyrityksiä.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

7. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä direktiiviä ei sovelleta kauppalaivaston miehistöön.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'yhteisönlajuisella yrityksellä' yritystä, jolla on vähintään 1 000 työntekijää jäsenvaltioissa ja vähintään kahdessa eri jäsenvaltiossa kussakin vähintään 150 työntekijää;

b) 'yritysryhmällä' ryhmää, joka käsittää määräysvaltaa käyttävän yrityksen sekä määräysvallassa olevat yritykset;

c) 'yhteisön laajuisella yritysryhmällä' yritysryhmää, joka täyttää seuraavat edellytykset:

— sillä on vähintään 1 000 työntekijää jäsenvaltioissa,

— se käsittää vähintään kaksi ryhmän jäsenyritystä eri jäsenvaltioissa

ja

— vähintään yksi ryhmän jäsenyritys työllistää vähintään 150 työntekijää jäsenvaltiossa ja vähintään toinen ryhmän jäsenyrityksistä työllistää vähintään 150 työntekijää toisessa jäsenvaltiossa;

d) 'työntekijöiden edustajilla' kansallisessa lainsäädännössä ja/tai käytännössä tarkoitettuja työntekijöiden edustajia;

e) 'keskushallinnolla' yhteisönlajuisen yrityksen tai, kun on kyse yhteisönlajuisesta yritysryhmästä, määräysvaltaa käyttävän yrityksen ylintä johtoa;

f) 'tiedottamisella' sitä, että työnantaja toimittaa työntekijöiden edustajille tiedot, jotta näillä on mahdollisuus perehtyä käsiteltävään asiaan ja tarkastella sitä; tiedottaminen tapahtuu asianmukaisena ajankohtana, asianmukaisin tavoin ja asianmukaisen sisältöisenä, jotta työntekijöiden edustajat voivat arvioida mahdolliset vaikutukset perusteellisesti ja tarvittaessa valmistella kuulemiset yhteisönlajuisen yrityksen tai yritysryhmän toimivaltaisen elimen kanssa;

g) 'kuulemisella' vuoropuhelua ja näkemystenvaihtoa työntekijöiden edustajien ja keskushallinnon tai muun asianmukaisen yritysjohtoon tason välillä sellaisena ajankohtana, sellaisin ta-

voin ja sen sisältöisenä, että työntekijöiden edustajat pystyvät kuulemisen aiheena olevista ehdotetuista toimista annettujen tietojen pohjalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta johdon vastuuta, antamaan kohtuullisessa ajassa lausunnon, joka voidaan ottaa huomioon yhteisönlajuisessa yrityksessä tai yritysryhmässä;

h) 'eurooppalaisella yritysneuvostolla' toimikuntaa, joka on perustettu 1 artiklan 2 kohdan tai liitteessä I esitettyjen määräysten mukaisesti työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa panemiseksi täytäntöön;

i) 'erityisellä neuvotteluryhmällä' ryhmää, joka on perustettu 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvottelemaan keskushallinnon kanssa eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käytönotosta 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Tässä direktiivissä tarkoitettujen työntekijöiden lukumäärärajat vahvistetaan kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti laskemalla niiden työntekijöiden, osapäivätyöntekijät mukaan lukien, keskimääräinen lukumäärä, jotka ovat olleet työssä viimeisen kahden vuoden aikana.

3 artikla

'Määräysvaltaa käyttävän yrityksen' määritelmä

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan 'määräysvaltaa käyttävällä yrityksellä' yritystä, jolla on määräävä vaikutusvalta toiseen yritykseen eli 'määräysvallassa olevaan yritykseen' nähden, esimerkiksi omistuksen, rahoituksen osallistumisen tai yrityksen sääntöjen perusteella.

2. Yrityksellä katsotaan olevan määräävä vaikutusvalta toisessa yrityksessä, jollei toisin todisteta, kun se suoraan tai välillisesti:

a) omistaa enemmistön kyseisen yrityksen merkitystä pääomasta;

b) hallitsee yritysten osakkeisiin perustuvan äänioikeuden enemmistön;

tai

c) voi nimittää enemmän kuin puolet yrityksen hallinto-, johtotai valvontaelimen jäsenistä.

3. Edellä 2 kohdan soveltamiseksi määräysvaltaa käyttävän yrityksen äänestys- ja nimitysoikeudet sisältävät kaikki määräysvallassa olevan yrityksen kyseiset oikeudet sekä omista nimisään, mutta määräysvaltaa käyttävän yrityksen tai määräysvallassa olevan yrityksen puolesta toimivan henkilön tai elimen kyseiset oikeudet.

4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, yritys ei ole "määräysvaltaa käyttävä yritys" sellaiseen muuhun yritykseen nähden, jossa sillä on osuus, kun on kyse yrityskeskittymien valvonnasta 20 päivänä tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 3 artiklan 5 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitetusta yhtiöstä ⁽¹⁾.

5. Määräyvä vaikutusvaltaa ei katsota osoitetuksi pelkästään sen perusteella, että valtuutettu henkilö suorittaa selvitystilaa, konkurssia, maksukyvyttömyyttä, maksujen lakkauttamista, akordia tai vastaavaa menettelyä koskevia tehtäviään jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

6. "Määräysvaltaa käyttävää yritystä" määriteltäessä on sovellettava kyseiseen yritykseen sovellettavaa jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Jos yritykseen ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, on sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella yrityksen edustaja sijaitsee tai, jollei edustajaa ole, sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella sijaitsee sen ryhmään kuuluvan, eniten työntekijöitä työllistävän yrityksen keskushallinto.

7. Jos, 2 kohtaa sovellettaessa, lait ovat ristiriidassa keskenään ja kaksi tai sitä useampi yritys täyttää tässä yhden tai useamman 2 kohdassa vahvistetun perusteen, sen yrityksen, joka täyttää 2 kohdan c alakohdassa vahvistetun perusteen, katsotaan olevan määräysvaltaa käyttävä yritys, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen näyttämistä, että jollakin muulla yrityksellä voi olla määrävää vaikutusvaltaa.

II JAKSO

EUROOPPALAISEN YRITYSNEUVOSTON PERUSTAMINEN TAI TYÖNTEKIJÖIDEN TIEDOTTAMIS- JA KUULEMISMENETTELYN KÄYTTÖÖNOTTO

4 artikla

Vastuu eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönotosta

1. Keskushallinto vastaa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen tai työntekijöiden

tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottoon tarvittavien edellytysten ja keinojen luomisesta yhteisönlaajuisessa yrityksessä tai yhteisönlaajuisessa yritysryhmässä.

2. Kun keskushallinto ei sijaitse jäsenvaltiossa, tarvittaessa erikseen nimettävä keskushallinnon edustaja jäsenvaltiossa ottaa 1 kohdassa tarkoitetun vastuun.

Jos tällaista edustajaa ei ole, 1 kohdassa tarkoitettu vastuu kuuluu sen liikkeen tai ryhmän yrityksen johdolle, joka työllistää suurimman määrän työntekijöitä jäsenvaltiossa.

3. Tässä direktiivissä edustaja tai edustajat taikka, jollei edustajaa ole, 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu johto katsotaan keskushallinnoksi.

4. Jokaisen yhteisönlaajuisen yritysryhmään kuuluvan yrityksen johto sekä yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän keskushallinto tai 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu oletettu keskushallinto on vastuussa siitä, että osapuolet, joita tämän direktiivin soveltaminen koskee, saavat käyttöönsä ja niille välitetään tiedot, jotka ovat välttämättömiä 5 artiklassa tarkoitettujen neuvottelujen avaamiseksi, erityisesti tiedot, jotka liittyvät yrityksen tai ryhmän rakenteeseen ja sen työvoimaan. Tämä velvoite koskee erityisesti 2 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja työntekijöiden lukumäärää koskevia tietoja.

5 artikla

Erityinen neuvotteluryhmä

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi keskushallinto aloittaa neuvottelut eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseksi tai tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamiseksi omasta aloitteestaan tai vähintään kahden, kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen tai liikkeen vähintään sadan työntekijän tai heidän edustajiensa kirjallisesta pyynnöstä.

2. Tätä varten perustetaan erityinen neuvotteluryhmä seuraavien suuntaviivojen mukaisesti:

a) jäsenvaltioiden on määritettävä alueeltaan valittavien tai nimettävien erityisen neuvotteluryhmän jäsenten valitsemis- tai nimeämistapa.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sellaisten yritysten ja/tai liikkeiden työntekijöillä, joissa työntekijöillä ei ole edustajaa heistä riippumattomista syistä, on oikeus itse valita tai nimitä jäseniä erityiseen neuvotteluryhmään.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

Mitä toisessa alakohdassa säädetään, ei rajoita kansallista lainsäädäntöä ja/tai käytäntöä, joka koskee työntekijöitä edustavien elinten muodostamisen kynnyksarvoja;

b) erityisen neuvotteluryhmän jäsenet valitaan tai nimetään suhteessa kussakin jäsenvaltiossa kyseisessä yhteisönlaajuisessa yrityksessä tai yritysryhmässä työskentelevien työntekijöiden määrään siten, että kullekin jäsenvaltiolle myönnetään yksi edustaja kyseisessä jäsenvaltiossa työskentelevää sellaista työntekijämäärää kohden, joka vastaa kymmentä prosenttia yhteensä kaikissa jäsenvaltioissa työskentelevien työntekijöiden lukumäärästä, tai mainitun työntekijämäärän osaa kohden;

c) keskushallinnolle ja paikallisjohdolle sekä toimivaltaisille Euroopan tasoisille työntekijä- ja työnantajajärjestöille ilmoitetaan erityisen neuvotteluryhmän kokoonpanosta ja neuvottelujen aloittamisesta.

3. Erityisen neuvotteluryhmän tehtävänä on vahvistaa kirjallisella sopimuksella keskushallinnon kanssa eurooppalaisen yritysneuvoston tai eurooppalaisten yritysneuvostojen toimiala, kokoonpano, tehtävät, toimikausi tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn täytäntöönpanon yksityiskohtaiset säännöt.

4. Jotta päästäisiin sopimukseen 6 artiklan mukaisesti, keskushallinto kutsuu koolle kokouksen erityisen neuvotteluryhmän kanssa. Keskushallinto ilmoittaa asiasta paikallisille johtoelimille.

Erityisellä neuvotteluryhmällä on oikeus kokoontua, kaikkia viestintään tarvittavia välineitä käyttäen, ennen kaikkia keskushallinnon kanssa järjestettäviä kokouksia ja niiden jälkeen ilman keskushallinnon edustajien läsnäoloa.

Erityinen neuvotteluryhmä voi neuvotteluja varten pyytää apua valitsemiltaan asiantuntijoilta, joihin voi kuulua tunnustettujen toimivaltaisten yhteisön tasoisten työntekijäjärjestöjen edustajia. Tällaiset asiantuntijat ja työntekijäjärjestöjen edustajat voivat erityisen neuvotteluryhmän pyynnöstä osallistua neuvonantajina neuvottelukokouksiin.

5. Erityinen neuvotteluryhmä voi vähintään kahden kolmasosan enemmistöllä päättää olla aloittamatta neuvotteluja 4 kohdan mukaisesti tai lopettaa jo aloitetut neuvottelut.

Tällainen päätös pysäyttää menettelyn 6 artiklassa tarkoitettuun sopimukseen pääsemiseksi. Kun tällainen päätös on tehty, liitteessä I olevia määräyksiä ei sovelleta.

Uusi pyyntö erityisen neuvotteluryhmän koolle kutsumiseksi voidaan esittää enintään kahden vuoden kuluttua kyseisen päätöksen jälkeen, paitsi jos osapuolet vahvistavat lyhyemmän määräjajan.

6. Keskushallinto huolehtii 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen kustannuksista siten, että erityisellä neuvotteluryhmällä on mahdollisuus hoitaa tehtävänsä tarkoituksenmukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat tämän periaatteen mukaisesti vahvistaa säännöt erityisen neuvotteluryhmän toiminnan rahoituksesta. Ne voivat erityisesti rajoittaa rahoituksen koskemaan ainoastaan yhtä asiantuntijaa.

6 artikla

Sopimuksen sisältö

1. Keskushallinnon ja erityisen neuvotteluryhmän on neuvoteltava yhteistyön hengessä, jotta päästäisiin sopimukseen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa täytäntöönpanojärjestelyistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa keskushallinnon ja erityisen neuvotteluryhmän välisessä ja kirjallisesti tehdystä sopimuksessa vahvistetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta osapuolten sopimusvapautta:

a) yhteisönlaajuisen yritysryhmän jäsenyritykset tai yhteisönlaajuisen yrityksen liikkeet, joita sopimus koskee;

b) eurooppalaisen yritysneuvoston kokoonpano, jäsenten lukumäärä, paikkojen jakautuminen, jossa mahdollisuuksien mukaan otetaan huomioon työntekijöiden edustuksen tasapaino eri toimintojen, työntekijäryhmien ja sukupuolen mukaisesti, ja toimikauden pituus;

c) eurooppalaisen yritysneuvoston tehtävät sekä tiedottamis- ja kuulemismenettely sekä tiedottamis- ja kuulemistehtävien niveltyminen eurooppalaisen yritysneuvoston ja työntekijöiden kansallisten edustuselinten välillä 1 artiklan 3 kohdassa ilmaistujen periaatteiden mukaisesti;

d) eurooppalaisen yritysneuvoston kokoontumispaikka, -tiheys ja kokousten kesto;

e) tarvittaessa eurooppalaisen yritysneuvoston yhteyteen muodostetun rajoitetun komitean kokoonpano, nimitystapa, tehtävät ja menettelysäännöt;

f) eurooppalaiselle yritysneuvostolle myönnettävät taloudelliset ja aineelliset voimavarat;

g) sopimuksen voimaantulopäivä ja sen kesto, sopimuksen muuttamis- tai irtisanomismenettelyt ja tapaukset, joissa sopimus on neuvoteltava uudelleen, ja sen uudelleen neuvottelea koskeva menettely, tarvittaessa myös silloin, kun muutokset koskevat yhteisölaajuisen yrityksen tai yritysryhmän rakennetta.

3. Keskushallinto ja erityinen neuvotteluryhmä voivat kirjallisesti päättää ottaa käyttöön yhden tai useampia tiedottamis- ja kuulemismenettelyjä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisen sijasta.

Sopimuksessa on määrättävä ne yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan työntekijöiden edustajilla on oikeus kokoontua keskustelemaan saamistaan tiedoista.

Nämä tiedot koskevat erityisesti ylikansallisia kysymyksiä, joilla on työntekijöiden etuihin huomattava vaikutus.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia eivät koske liitteessä I esitetyt toissijaiset määräykset, ellei sopimuksissa toisin määrätä.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sopimusten tekemiseksi erityinen neuvotteluryhmä tekee päätöksen jäsentensä enemmistöllä.

7 artikla

Toissijaiset määräykset

1. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädännön toissijaisia määräyksiä, jossa keskushallinto sijaitsee:

— kun keskushallinto ja erityinen neuvotteluryhmä niin päättävät,

— kun keskushallinto kieltäytyy aloittamasta neuvotteluja kuuden kuukauden kuluessa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta pyynnöstä,

tai

— kun ne eivät voi kolmen vuoden kuluttua tästä pyynnöstä tehdä sopimusta siten kuin siitä 6 artiklassa säädetään, ja jos erityinen neuvotteluryhmä ei ole tehnyt 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toissijaisten määräysten, sellaisina kuin ne ovat annettuina jäsenvaltion lainsäädännössä, on täytettävä liitteessä I olevat määräykset.

III JAKSO

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

8 artikla

Luottamukselliset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että erityisen neuvotteluryhmän ja eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenet sekä heitä mahdollisesti avustavat asiantuntijat eivät saa ilmaista heille nimenomaisesti luottamuksellisia annettuja tietoja kolmannelle osapuolelle.

Sama velvoite koskee työntekijöiden edustajia tiedottamis- ja kuulemismenettelyn yhteydessä.

Tämä velvoite on voimassa myös toimikauden jälkeen siitä riippumatta, missä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen henkilöt ovat.

2. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä, että erityistapauksissa ja kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuilla edellytyksillä ja rajoituksilla sen alueelle sijoittuneen keskushallinnon ei edellytetä ilmoittavan tietoja, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että ne objektiivisten perusteiden mukaan tuottaisivat merkittävää haittaa tai vahinkoa yrityksen toimivuudelle.

Kyseinen jäsenvaltio voi alistaa tämän poikkeuksen ennalta saatavan hallinnollisen tai oikeudellisen luvan varaiseksi.

3. Sillä edellytyksellä, että tällaisia säännöksiä on jo tämän direktiivin antopäivänä kansallisessa lainsäädännössä, jäsenvaltio voi määrätä erityisesti sellaisista alueelleen sijoittautuneista keskushallinnoista, joiden tiedottaminen ja mielipiteiden ilmaisu ovat suoraan ja olennaisilta osin tietyn maailmankatsomuksen mukaisia.

9 artikla

Eurooppalaisen yritysneuvoston ja tiedottamis- ja kuulemismenettelyn toiminta

Keskushallinto ja eurooppalainen yritysneuvosto toimivat yhteistyön hengessä ottaen asianmukaisesti huomioon vastavuoroiset oikeudet ja velvoitteet.

Sama koskee keskushallinnon ja työntekijöiden edustajien välistä yhteistyötä osana työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyä.

10 artikla

Työntekijöiden edustajien tehtävät ja suoja

1. Rajoittamatta tältä osin muiden elinten tai organisaatioiden toimintamahdollisuuksia eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenillä on oltava tarvittavat valmiudet käyttää tästä direktiivistä johtuvia oikeuksia, jotta he voivat edustaa yhdessä yhteisönlaajuisen yrityksen tai yhteisönlaajuisen yritysryhmän työntekijöiden etuja.

2. Eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenet ilmoittavat yhteisönlaajuisen yritysryhmän liikkeiden tai yritysten työntekijöiden edustajille tai, jollei edustajia ole, kaikille työntekijöille tämän direktiivin säännösten mukaisesti täytäntöönpannun tiedottamis- ja kuulemismenettelyn sisällöstä ja tuloksista, sanotun kiutenkaan rajoittamatta direktiivin 8 artiklan soveltamista.

3. Erityisen neuvotteluryhmän jäsenet, eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenet ja työntekijöiden edustajat saavat 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn yhteydessä tehtäviään suorittaessaan samanlaisen suojan ja samanlaiset takuut kuin työntekijöiden edustajille on annettu työpaikkamaan kansallisen lain-säädännön ja/tai käytännön mukaan.

Tämä koskee erityisesti osallistumista erityisen neuvotteluryhmän tai eurooppalaisen yritysneuvoston kokouksiin taikka muihin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sopimuksen mukaisesti järjestettyihin kokouksiin sekä palkan maksua yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän henkilöstöön kuuluville ajalta, jonka he ovat tehtäviään suorittaessaan poissa työstä.

4. Erityisen neuvotteluryhmän ja eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenille tarjotaan koulutusta ilman palkanmenetystä siinä määrin, kuin se on tarpeen heidän edustustehtävänsä hoitamiseksi kansainvälisessä ympäristössä.

11 artikla

Tämän direktiivin noudattaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen alueella sijaitseva, yhteisönlaajuisen yrityksen liikkeiden johto ja yhteisönlaajuisen yritysryhmän jäsenyritysten johto sekä niiden työntekijöiden edustajat tai tapauksen mukaan niiden työntekijät noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita riippumatta siitä, sijaitseeko keskushallinto sen alueella.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jos tätä direktiiviä ei noudateta; niiden on erityisesti huolehdittava siitä, että on olemassa hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä, joilla mahdollistetaan tästä direktiivistä aiheutuvien velvoitteiden täyttäminen.

3. Jäsenvaltioiden on 8 artiklaa soveltaessaan säädettävä hallinnollisista tai oikeudellisista muutoksenhakumenettelyistä, joihin työntekijöiden edustajat voivat turvautua keskushallinnon edellyttäessä tietojen pitämistä luottamuksellisina tai jättäessä mainitun artiklan mukaiset tiedot antamatta.

Näihin menettelyihin voi kuulua kyseisen tiedon luottamuksellisenä pitämiseen tarkoitettuja menettelyjä.

12 artikla

Suhde muihin yhteisön säännöksiin sekä kansallisiin säännöksiin

1. Eurooppalaisen yritysneuvoston tiedottaminen ja kuuleminen nivelletään työntekijöiden kansallisten edustuselinten tiedottamiseen ja kuulemiseen ottaen asianmukaisesti huomioon kunkin toimivalta ja toiminta-ala sekä 1 artiklan 3 kohdassa täsmennetyt periaatteet.

2. Tavoista, joilla eurooppalaisen yritysneuvoston tiedottaminen ja kuuleminen nivelletään työntekijöiden kansallisten edustuselinten tiedottamiseen ja kuulemiseen, päätetään 6 artiklassa tarkoitetulla sopimuksella. Tällainen sopimus ei vaikuta työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskeviin kansallisiin säännöksiin ja/tai käytäntöihin.

3. Jäsenvaltiot säätävät siitä, että jollei tällaisia sopimuksella määriteltyjä toimintatapoja ole, tiedottamis- ja kuulemisprosessit toteutetaan sekä eurooppalaisessa yritysneuvostossa että työntekijöiden kansallisissa edustuselimissä, kun suunnitellaan päätöksiä, jotka voivat aiheuttaa merkittäviä muutoksia työjärjestelyissä tai työsuhteissa.

4. Tämä direktiivi ei vaikuta direktiivissä 2002/14/EY tarkoitettuihin tiedottamis- ja kuulemismenettelyihin eikä direktiivin 98/59/EY 2 artiklassa ja direktiivin 2001/23/EY 7 artiklassa tarkoitettuihin erityismenettelyihin.

5. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole riittävä syy työntekijöiden suojelun yleisen tason heikentämiseksi jäsenvaltioissa direktiivin kattamalla alalla nykytilanteeseen nähden.

13 artikla

Mukauttaminen

Kun merkittävät muutokset koskevat yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän rakennetta ja kun voimassa olevia sopimusmääräyksiä ei ole tai kun kahden tai useamman soveltuvan sopimuksen määräykset ovat ristiriidassa, keskushallinto käynnistää 5 artiklassa tarkoitetut neuvottelut omasta aloitteestaan tai vähintään kahden, kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen tai liikkeen vähintään sadan työntekijän tai heidän edustajiensa kirjallisesta pyynnöstä.

Vähintään kolme olemassa olevan eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenistä tai kunkin olemassa olevan eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenistä on erityisen neuvotteluryhmän jäseniä niiden jäsenten lisäksi, jotka on valittu tai nimetty 5 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

Olemassa oleva eurooppalainen yritysneuvosto tai yritysneuvostot jatkavat toimintaansa näiden neuvottelujen ajan niiden järjestelyjen mukaisesti, joita on mahdollisesti mukautettu eurooppalaisen yritysneuvoston tai yritysneuvostojen jäsenten sekä keskushallinnon välisin sopimuksin.

14 artikla

Voimassa olevat sopimukset

1. Rajoittamatta 13 artiklan säännösten soveltamista tästä direktiivistä johtuvat velvoitteet eivät koske niitä yhteisönlaajuisia yrityksiä tai yritysryhmiä

a) joissa on direktiivin 94/45/EY 13 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 97/74/EY 3 artiklan 1 kohdan nojalla tehty yksi tai useampi koko henkilöstöä koskeva sopimus, jossa tai joissa määrätään työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisesta ylikansallisesti taikka jossa tai joissa tällaisia sopimuksia mukautetaan yritysten tai yritysryhmien rakenteessa tapahtuneiden muutosten johdosta;

tai

b) joissa on direktiivin 94/45/EY 6 artiklan nojalla allekirjoitettu sopimus tai tarkistettu sopimusta 5 päivän kesäkuuta 2009 ja 5 päivän kesäkuuta 2011 välillä.

Sopimuksen allekirjoituksen tai tarkistamisen yhteydessä sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä sovelletaan jatkossa ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yrityksiin tai yritysryhmiin.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten voimassaoloaika päättyy, niiden osapuolet voivat yhteisesti päättää jatkaa tai tarkistaa niitä. Jos näin ei tapahdu, sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä.

15 artikla

Kertomus

Viimeistään 5 päivänä kesäkuuta 2016 komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanosta ja liittää siihen tarvittaessa soveltuvia ehdotuksia.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 2 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan, 3 artiklan 4 kohdan, 4 artiklan 4 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan, 5 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan b, c, e ja g alakohdan ja 10, 12, 13 ja 14 artiklan sekä liitteessä I olevan 1 kohdan a, c ja d alakohdan ja 2 ja 3 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä kesäkuuta 2011 tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet ottavat viimeistään kyseisenä päivänä sopimuksin käyttöön tarvittavat määräykset, ja jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet voidakseen aina taata tämän direktiivin edellyttämien tavoitteiden toteutumisen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 94/45/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, 6 päivästä kesäkuuta 2011 alkaen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Edellä olevia 1 artiklan 1, 5, 6 ja 7 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan a–e, h ja i alakohtaa, 2 artiklan 2 kohtaa, 3 artiklan 1, 2, 3, 5, 6 ja 7 kohtaa, 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 5 artiklan 1, 3, 5 ja 6 kohtaa, 5 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 2 kohdan a, d ja f alakohtaa, 6 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa ja 7, 8, 9 ja 11 artiklaa sekä liitteessä I olevia 1 kohdan b, e ja f alakohtaa ja 4, 5 ja 6 kohtaa sovelletaan 6 päivästä kesäkuuta 2011 alkaen.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä toukokuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KOHOUT

LIITE I

TOISSIJAISET MÄÄRÄYKSET

7 artiklassa tarkoitettut

1. Edellä olevan 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi sekä 7 artiklan 1 kohdassa säädettyissä tapauksissa perustetaan eurooppalainen yritysneuvosto, jonka toimivaltaa ja muodostusta koskevat seuraavat säännöt:

a) eurooppalaisen yritysneuvoston toimivalta määritetään 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Eurooppalaiselle yritysneuvostolle tiedottaminen koskee erityisesti yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän rakennetta, taloudellista ja rahoitustilannetta, toiminnan todennäköistä kehitystä sekä tuotantoa ja myyntiä. Eurooppalaiselle yritysneuvostolle tiedottaminen ja sen kuuleminen koskee erityisesti työvoimatilannetta ja sen todennäköistä kehitystä, investointeja, huomattavia organisaatiomuutoksia, uusien työmenetelmien tai tuotantomenetelmien käyttöönottoa, tuotannon siirtoja, fuusioita, yritysten, liikkeiden taikka niiden merkittävien osien supistuksia tai sulkemisia ja työntekijöiden joukkovähentämistä.

Kuuleminen tapahtuu siten, että työntekijöiden edustajat voivat kokoontua keskushallinnon kanssa ja saada perustellun vastauksen kaikkiin mahdollisesti esittämiinsä lausuntoihin;

b) eurooppalainen yritysneuvosto muodostuu yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän työntekijöistä, jotka työntekijöiden edustajat tai, jollei edustajia ole, työntekijät ovat valinneet tai nimenneet työntekijöiden keskuudesta.

Eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenet valitaan tai nimetään kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti;

c) eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenet valitaan tai nimetään suhteessa kussakin jäsenvaltiossa yhteisönlaajuisessa yrityksessä tai yritysryhmässä työskentelevien työntekijöiden määrään siten, että kullekin jäsenvaltiolle myönnetään yksi edustaja kyseisessä jäsenvaltiossa työskentelevää sellaista työntekijämäärää kohden, joka vastaa kymmentä prosenttia yhteensä kaikissa jäsenvaltioissa työskentelevien työntekijöiden lukumäärästä, tai mainitun työntekijämäärän osaa kohden;

d) toimintansa koordinoinnin varmistamiseksi eurooppalainen yritysneuvosto valitsee keskuudestaan rajoitetun komitean, johon kuuluu enintään viisi jäsentä ja jolla on oltava mahdollisuudet harjoittaa toimintaansa säännöllisesti.

Komitea vahvistaa työjärjestyksensä;

e) keskushallinnolle ja muulle asianmukaiselle yritysjohton tasolle ilmoitetaan eurooppalaisen yritysneuvoston muodostuksesta;

f) eurooppalainen yritysneuvosto tarkastelee neljä vuotta perustamisensa jälkeen, olisiko aloitettava neuvottelut, jotta päästäisiin 6 artiklassa tarkoitettuun sopimukseen tai voitaisiin jatkaa tämän liitteen mukaisesti annettujen toissijaisten määräysten soveltamista.

Edellä olevaa 6 ja 7 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin, jos päätetään neuvotella sopimus 6 artiklan mukaisesti, jolloin ilmaisu "erityinen neuvotteluryhmä" korvataan ilmaisulla "eurooppalainen yritysneuvosto".

2. Eurooppalaisella yritysneuvostolla on oikeus kokoontua keskushallinnon kanssa kerran vuodessa voidakseen saada tietoa ja tulla kuulluksi keskushallinnon laatiman kertomuksen perusteella yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän toiminnan kehityksestä ja sen näkymistä. Paikallisille johtoelimille ilmoitetaan asiasta.

3. Kun on kyse poikkeuksellisista olosuhteista tai päätöksistä, jotka vaikuttavat huomattavasti työntekijöiden etuihin erityisesti yritysten tai liikkeiden uudelleen sijoittamisen, sulkemisen taikka työntekijöiden joukkovähentämisen osalta, rajoitetulla komitealla tai, jollei kyseistä komiteaa ole, eurooppalaisella yritysneuvostolla on oikeus saada tietää asiasta. Sillä on oikeus kokoontua omasta pyynnöstään keskushallinnon tai muun yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän tarkoituksenmukaisemman yritysjohton tason kanssa, jonka toimivallassa on tehdä päätöksiä, saadakseen tietoa ja tulla kuulluksi.

Kun kyseessä on rajoitetun komitean kanssa järjestetty kokous, siihen voivat osallistua myös ne eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenet, jotka sellaiset liikkeet ja/tai yritykset, joita kyseiset olosuhteet tai päätökset suoraan koskevat, ovat valinneet tai nimenneet.

Tiedottamista ja kuulemista koskeva kokous järjestetään mahdollisimman pian yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysyhtymän ylimmän johdon tai muun tarkoituksenmukaisen yritysjohton tason laatiman kertomuksen perusteella, josta voidaan antaa lausunto kokouksen lopussa tai kohtuullisen määräajan kuluttua.

Tämä kokous ei vaikuta keskushallinnon erityisiin oikeuksiin.

Edellä tarkoitetuissa olosuhteissa tapahtuva tiedottaminen ja kuuleminen ei rajoita 1 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan säännösten soveltamista.

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa tiedottamista ja kuulemista koskevien kokousten puheenjohtajuutta koskevat säännöt.

Ennen kokoustaan keskushallinnon kanssa Eurooppalainen yritysneuvosto tai rajoitettu komitea, jota on tarvittaessa laajennettu 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, voi kokoontua ilman että kyseinen johto on läsnä.

5. Eurooppalaista yritysneuvostoa tai rajoitettua komiteaa voivat avustaa sen valitsevat asiantuntijat siinä määrin kuin se on tarpeen komitean tehtävien suorittamiseksi.

6. Keskushallinto huolehtii eurooppalaisen yritysneuvoston toiminnasta aiheutuvista kustannuksista.

Kyseinen keskushallinto osoittaa eurooppalaisen yritysneuvoston jäsenille taloudelliset ja aineelliset voimavarat, jotka ovat tarpeen heidän tehtävänsä asianmukaiseksi hoitamiseksi.

Keskushallinto vastaa erityisesti, jollei toisin sovita, kokousten järjestely- ja tulkkaukustannuksista sekä eurooppalaisen yritysneuvoston ja rajoitetun komitean jäsenten majoitus- ja matkakustannuksista.

Jäsenvaltiot voivat näiden periaatteiden mukaisesti vahvistaa säännöt eurooppalaisen yritysneuvoston toiminnan rahoituksesta. Ne voivat erityisesti rajoittaa rahoituksen koskemaan ainoastaan yhtä asiantuntijaa.

LIITE II

A OSA

**Kumottu direktiivi ja sen myöhemmät muutokset
(17 artiklassa tarkoitettu)**

Neuvoston direktiivi 94/45/EY	(EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64).
Neuvoston direktiivi 97/74/EY	(EYVL L 10, 16.1.1998, s. 22).
Neuvoston direktiivi 2006/109/EY	(EYVL L 363, 20.12.2006, s. 416).

B OSA

**Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat
(17 artiklassa tarkoitettu)**

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
94/45/EY	22.9.1996
97/74/EY	15.12.1999
2006/109/EY	1.1.2007

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 94/45/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke
—	1 artiklan 2 kohdan toinen virke
—	1 artiklan 3 ja 4 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 5 kohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 6 kohta
1 artiklan 5 kohta	1 artiklan 7 kohta
2 artiklan 1 kohdan a–e alakohta	2 artiklan 1 kohdan a–e alakohta
—	2 artiklan 1 kohdan f alakohta
2 artiklan 1 kohdan f alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohta
2 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta	2 artiklan 1 kohdan h ja i alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
11 artiklan 2 kohta	4 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	5 artiklan 2 kohdan b alakohta
5 artiklan 2 kohdan d alakohta	5 artiklan 2 kohdan c alakohta
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
5 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
—	5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
5 artiklan 5 ja 6 kohta	5 artiklan 5 ja 6 kohta
6 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 2 kohdan b alakohta	6 artiklan 2 kohdan b alakohta
6 artiklan 2 kohdan c alakohta	6 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohdan d alakohta	6 artiklan 2 kohdan d alakohta
—	6 artiklan 2 kohdan e alakohta
6 artiklan 2 kohdan e alakohta	6 artiklan 2 kohdan f alakohta
6 artiklan 2 kohdan f alakohta	6 artiklan 2 kohdan g alakohta
6 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	6 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
7 artikla	7 artikla

Direktiivi 94/45/EY	Tämä direktiivi
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
—	10 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artikla	10 artiklan 3 kohta
—	10 artiklan 4 kohta
11 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	4 artiklan 4 kohta
11 artiklan 3 kohta	11 artiklan 2 kohta
11 artiklan 4 kohta	11 artiklan 3 kohta
12 artiklan 1 ja 2 kohta	—
—	12 artiklan 1–5 kohta
—	13 artikla
13 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohta
—	15 artikla
14 artikla	16 artikla
—	17 artikla
—	18 artikla
16 artikla	19 artikla
Liite	Liite I
1 kohta, johdantolause	1 kohta, johdantolause
1 kohdan a alakohta (osittain) ja 2 kohdan toinen alakohta (osittain)	1 kohdan a alakohta (osittain)
1 kohdan b alakohta	1 kohdan b alakohta
1 kohdan c alakohta (osittain) ja 1 kohdan d alakohta	1 kohdan c alakohta
1 kohdan c alakohta (osittain)	1 kohdan d alakohta
1 kohdan e alakohta	1 kohdan e alakohta
1 kohdan f alakohta	1 kohdan f alakohta
2 kohdan ensimmäinen alakohta	2 kohta
3 kohta	3 kohta
4 kohta	4 kohta
5 kohta	—
6 kohta	5 kohta
7 kohta	6 kohta
—	Liitteet II ja III

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 15 päivänä toukokuuta 2009,

tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tietojen antamiseksi komissiolle EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta tehdyllä päätöksellä 2006/505/EY perustetun tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän kolmen jäsenen nimeämisestä

(2009/386/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tietojen antamiseksi komissiolle EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta 14 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/505/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2006/505/EY 3 artiklan mukaisesti komissio nimittää tilintarkastusstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmään enintään seitsemän jäsentä sellaisten riippumattomien asiantuntijoiden parista, joiden kokemus ja pätevyys tilinpäätöksen ja ennen kaikkea tilinpäätösraportoinnin alalla tunnustetaan yleisesti koko yhteisössä.
- (2) Komissio nimitti päätöksellä 2007/73/EY⁽²⁾ seitsemän jäsentä tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmään 8 päivästä helmikuuta 2007 alkaen kolmi-vuotiskaudeksi, joka voidaan uudistaa. Jotta jäsenyydet

vaihtuisivat tarkoituksenmukaisesti, ryhmä voi kuitenkin päättää vaihtaa osan jäsenistä kahden tai kolmen jäsenen ryhminä. Ryhmä on päättänyt vaihtaa kolme jäsentä vuonna 2009,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Komissio nimittää tilintarkastusstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmään kolme jäsentä, joiden nimet on lueteltu liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta
Charlie McCREEVY
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 199, 21.7.2006, s. 33.

⁽²⁾ EUVL L 32, 6.2.2007, s. 181.

LIITE

JÄSENLUETTELO

Rien VAN HOEPEN

Bernard RAFFOURNIER

Mari PAANANEN

SUOSITUKSET

KOMISSIO

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 12 päivänä toukokuuta 2009,

yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevien periaatteiden toteuttamisesta radiotaajuustunnistusta
käytävissä sovelluksissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3200)

(2009/387/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Radiotaajuustunnistus (RFID) on yksi tietoyhteiskunnan uusista kehityssuunnista, jonka myötä mikroelektronikalla varustetuista ja automaattiseen tietojen käsittelyyn pystyvistä esineistä on tulossa erottamaton osa arkipäiväämme.
- (2) Radiotaajuustunnistus on yleistymässä asteittain ja tulossa osaksi ihmisten elämää lukuisilla aloilla, kuten logistiikassa ⁽¹⁾, terveydenhuollossa, julkisessa liikenteessä, vähittäiskaupassa, erityisesti paremman tuoteturvallisuuden ja tuotteiden nopeamman markkinoilta vetämisen muodossa, viihteessä, työpaikalla, tietullien hallinnoinnissa, matkatavaroiden käsittelyssä sekä matkustusasiakirjoissa.
- (3) RFID-tekniikasta voi tulla uusi kasvun ja työllisyyden veturi ja sitä kautta merkittävä panos Lissabonin strategiaan, sillä se sisältää suuria taloudellisia mahdollisuuksia, jotka liittyvät uusiin liiketoimintamahdollisuuksiin, kustannusten karsimiseen ja tehokkuuden parantamiseen, erityisesti väarennysten torjumisessa ja elektroniikkajätteen, vaarallisten aineiden ja tuotteiden kierrätyksen hallinnassa niiden käyttöiän päätyttyä.

- (4) RFID-tekniikka mahdollistaa tietojen, mukaan luettuna henkilötiedot, käsittelyn lyhyillä matkoilla ilman fyysistä kontaktia tai näkyvää vuorovaikutusta luku- tai kirjoituslaitteen ja tunnisteen välillä siten, että käsittely voi tapahtua asianomaisen henkilön tietämättä.
- (5) RFID-sovelluksilla on mahdollista käsitellä tietoja, jotka liittyvät tunnistettuun tai tunnistettavissa olevan luonnolliseen henkilöön tavalla, joka mahdollistaa luonnollisen henkilön tunnistamisen suoraan tai epäsuorasti. Ne voivat käsitellä tunnistukseen tallennettuja tietoja, kuten henkilön nimi, syntymäpäivä tai osoite, tai biometrisiä tietoja tai tietoja, jotka kytkevät tietyn RFID-tavaran numeron muualle järjestelmään tallennettuihin henkilötietoihin. Teknologian avulla on myös mahdollista seurata henkilöitä, joilla on hallussaan yksi tai useampi RFID-numeron sisältävä tavara.
- (6) Koska RFID-tekniikka voi olla läsnä kaikkialla ja käytännössä näkymätön, sen käyttöönotossa on kiinnitettävä erityistä huomiota yksityisyyden suojaan ja tietosuojaan. Tämän vuoksi yksityisyyden suojaan ja tietoturvaan liittyvät ominaisuudet olisi sisällytettävä RFID-sovelluksiin ennen niiden käytön yleistymistä (sisäänrakennetun turvallisuuden ja yksityisyyden suojan periaate).
- (7) RFID:n lukuisat taloudelliset ja yhteiskunnalliset hyödyt voivat toteutua vain, jos toteutetaan tehokkaita toimenpiteitä henkilötietojen suojan, yksityisyyden suojan ja näihin liittyvien eettisten periaatteiden takaamiseksi. Nämä kysymykset ovat RFID:n yleisestä hyväksyttävyydestä käytävän keskustelun ytimessä.
- (8) Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien olisi – varsinkin tässä RFID:n toteuttamisen alkuvaiheessa – tehtävä enemmän sen varmistamiseksi, että RFID-sovelluksia valvotaan ja ihmisten oikeuksia ja vapauksia kunnioitetaan.

⁽¹⁾ KOM(2007) 607 lopullinen.

- (9) Komission 15 päivänä maaliskuuta 2007 antamassa tiedonannossa "Radiotaajuustunnistus Euroopassa: asteittain kohti alan yhteisiä periaatteita" ⁽¹⁾ ilmoitettiin, että RFID-sovellusten tietosuojan ja yksityisyyden suojaan liittyvistä näkökohdista annettaisiin tarkempia tietoja ja ohjeita yhdessä tai useammassa komission suosituksessa.
- (10) Henkilötietoja käsittelevien RFID-sovellusten käyttöön sovelletaan kaikilta osin henkilötietojen suojeluun ja näiden tietojen vapaaseen liikkuvuuteen liittyviä oikeuksia ja velvoitteita, joista on säädetty yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽²⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY ⁽³⁾ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi).
- (11) RFID-sovellusten kehittämisessä olisi sovellettava radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY ⁽⁴⁾ säädettyjä periaatteita.
- (12) Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnossa ⁽⁵⁾ annetaan opastusta yksilöille suunnattujen ja tunnisteita sisältävien tuotteiden käytössä ja kehoitetaan tekemään yksityisyyttä ja turvallisuutta koskevia vaikutusten arviointeja, jotta voitaisiin yksilöidä ja kehittää "parhaita käytettävissä olevia tekniikoita" RFID-järjestelmien yksityisyyden suojan ja turvallisuuden takaamiseksi.
- (13) RFID-sovellusoperaattoreiden olisi toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käsiteltävät tiedot eivät yhdisty tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön millään keinolla, jota joko RFID-sovellusoperaattori tai kuka tahansa muu henkilö käyttää, paitsi jos tällaisia tietoja käsitellään tietosuojan sovellettavien periaatteiden ja oikeudellisten sääntöjen mukaisesti.
- (14) Komission 2 päivänä toukokuuta 2007 antamassa tiedonannossa "Tietosuojan vahvistamisesta yksityisyyden suojaan parantavilla tekniikoilla" ⁽⁶⁾ vahvistetaan selkeät toimenpiteet niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joilla pyritään rajoittamaan henkilötietojen käsittelyä mahdollisimman vähäiseksi ja käyttämään nimenomaisia tai salanimellä julkaistua tietoa aina kun se on mahdollista, tukemalla yksityisyyden suojaan parantavien tekniikoiden kehittämistä ja niiden käyttöä rekisterinpitäjien ja kuluttajien tasolla.
- (15) Komission 31 päivänä toukokuuta 2006 antamassa tiedonannossa "Turvallisen tietoyhteiskunnan strategia – Lisää vuoropuhelua, yhteistyötä ja vaikutusmahdollisuuksia" ⁽⁷⁾ todetaan, että monimuotoisuus, avoimuus, yhteentoimivuus, käytettävyys ja kilpailu ovat turvallisen tietoyhteiskunnan avaintekijöitä, korostetaan jäsenvaltioiden ja julkishallintojen roolia tietoisuuden lisäämisessä ja hyvien turvallisuuskäytäntöjen edistämässä ja kehoitetaan yksityisen sektorin sidosryhmiä luomaan kohtuuhintaisia turvallisuusmerkintäjärjestelmiä sellaisille tuotteille, prosesseille ja palveluille, jotka koskevat EU:n erityisiä tarpeita, erityisesti yksityisyyden suojaan liittyen.
- (16) Euroopan turvallisen tietoyhteiskunnan strategiasta 22 päivänä maaliskuuta 2007 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁸⁾ jäsenvaltioita kehoitetaan kiinnittämään asianmukaista huomiota tarpeeseen ehkäistä ja torjua sähköisiin viestintäverkkoihin kohdistuvia uusia ja olemassa olevia turvallisuusuhkia.
- (17) Yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevien vaikutusten arviointien laadintaa varten yhteisön tasolla määrittely kehys varmistaa, että tämän suosituksen säännöksiä noudatetaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Tällaisen kehysten määrittelyn olisi perustuttava olemassa oleviin käytäntöihin ja kokemuksiin, joita on saatu jäsenvaltioissa, kolmansissa maissa ja Euroopan verkko- ja tietoturviraston (ENISA) suorittamassa työssä ⁽⁹⁾.
- (18) Komissio varmistaa, että yhteisön tasolla kehitetään suuntaviivat RFID-sovellusten tietoturvan hallinnoinnille olemassa olevien käytäntöjen ja jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa saatujen kokemusten pohjalta. Jäsenvaltioiden olisi tuettava tätä prosessia ja kannustettava yksityisiä tahoja ja viranomaisia osallistumaan siihen.
- (19) RFID-sovellusoperaattorin ennen sovelluksen toteuttamista suorittama arviointi sen vaikutuksista yksityisyyden suojaan ja tietosuojaan antaa tarvittavat tiedot asianmukaisten suojoitimenpiteiden määrittämiseksi. Näitä toimenpiteitä on seurattava ja tarkistettava koko RFID-sovelluksen elinkaaren ajan.
- (20) Vähittäiskaupan alalla arviointi kuluttajille myytävien ja tunnisteita sisältävien tuotteiden vaikutuksesta yksityisyyden suojaan ja tietosuojaan antaa tarvittavat tiedot sen määrittämiseksi, aiheutuuko tuotteesta todennäköinen uhka yksityisyyden suojalle ja henkilötietojen suojalle.

⁽¹⁾ KOM(2007) 96 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EUVL C 101, 23.4.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ KOM(2007) 228 lopullinen.

⁽⁷⁾ KOM(2006) 251 lopullinen.

⁽⁸⁾ EUVL C 68, 24.3.2007, s. 1.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 460/2004 2 artiklan 1 kohta (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1).

- (21) Kansainvälisten standardien, kuten Kansainvälisen standardointijärjestön ISO:n laatimien standardien, käytännösääntöjen ja EU:n sääntelyjärjestelmän mukaisten parhaiden käytäntöjen käyttö voi auttaa hallitsemaan tietoturvaan ja yksityisyyden suojaan liittyviä toimenpiteitä koko RFID-teknologiaan perustuvan liiketoimintaprosessin ajan.
- (22) RFID-sovellukset, joilla on vaikutuksia suureen yleisöön, kuten sähköiset liput julkisessa liikenteessä, edellyttävät asianmukaisia suojoitoksia. RFID-sovellukset, joilla on vaikutuksia ihmisiin esimerkiksi siten, että niissä käsitellään biometrisiä tunnistustietoja tai terveyteen liittyviä tietoja, ovat erityisen herkkiä tietoturvan ja yksityisyyden suojan suhteen, minkä vuoksi niihin on kiinnitettävä erityistä huomiota.
- (23) Koko yhteiskunnan on oltava tietoinen RFID-sovellusten käyttöön sovellettavista velvoitteista ja oikeuksista. Siksi tätä teknologiaa tarjoavat tahot ovat vastuussa siitä, että ihmisille annetaan tietoa näiden sovellusten käytöstä.
- (24) RFID-teknologiaa koskevan tietoisuuden lisääminen yleisön ja pienten ja keskisuurten yritysten piirissä edesauttaa tämän teknologian tarjoamien mahdollisuuksien toteuttamista pienentäen samalla riskiä, että sitä käytetään väärin, mikä parantaa sen hyväksyttävyyttä.
- (25) Komissio osallistuu tämän suosituksen täytäntöönpanoon suoraan ja epäsuorasti edistämällä sidosryhmien välistä vuoropuhelua ja yhteistyötä erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1639/2006/EY⁽¹⁾ perustetussa kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelmassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1982/2006/EY⁽²⁾ perustetussa seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa.
- (26) Edullisten yksityisyyden suoja parantavien teknologioiden ja tietoturvateknologioiden tutkimus ja kehittäminen yhteisön tasolla on olennaista, jotta voitaisiin edistää näiden teknologioiden yleistymistä hyväksyttävien ehdoin.
- (27) Tässä suosituksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Erityisesti tällä suosituksella pyritään varmistamaan yksityis- ja perhe-elämän täydellinen kunnioittaminen ja henkilötietojen suojaaminen,

SUOSITTAA:

Soveltamisala

1. Tällä suosituksella annetaan jäsenvaltioille ohjeita RFID-sovellusten lainmukaisesta, eettisestä sekä yhteiskunnallisesti ja poliittisesti hyväksyttävästä suunnittelusta ja toiminnasta, jossa kunnioitetaan oikeutta yksityisyyden suojaan ja varmistetaan henkilötietojen suojaaminen.
2. Tällä suosituksella annetaan jäsenvaltioille ohjeita RFID-sovellusten käyttöönottoon liittyvistä toimista sen varmistamiseksi, että sovellusten käyttöönoton yhteydessä noudatetaan direktiivien 95/46/EY, 1999/5/EY ja 2002/58/EY kansallista täytäntöönpanolainsäädäntöä soveltuvin osin.

Määritelmät

3. Tässä suosituksessa sovelletaan direktiivissä 95/46/EY annettuja määritelmiä. Lisäksi tässä suosituksessa tarkoitetaan:
 - a) "radiotaajuustunnistuksella" (RFID) sähkömagneettisten aaltojen tai reaktiivisen kenttäkytkennän käyttöä taajuusspektrin radiotaajuusosassa viestittäessä tunnistimeen tai tunnistimesta erilaisten modulaatio- tai koodausmenetelmien avulla radiotaajuustunnistimen identiteetin tai muun siihen tallennetun tiedon lukemiseksi ainutlaatuisella tavalla;
 - b) "RFID-tunnisteella" tai "tunnisteella" joko RFID-laitetta, joka pystyy tuottamaan radiosignaalin, tai RFID-laitetta, joka kytkee uudelleen, sirottaa (back-scatter) tai heijastaa (laitetyypistä riippuen) ja moduloi luku- tai kirjoituslaitteesta vastaanotetun kanta-aallon;
 - c) "RFID-luku- tai kirjoituslaitteella" tai "lukulaitteella" kiinteää tai siirrettävää tiedon keruu- ja tunnistuslaitetta, joka käyttää taajuusspektrin radiotaajuusosan sähkömagneettisia aaltoja tai reaktiivista kenttäkytkentää stimuloidakseen ja suorittaakseen moduloidun tietovastauksen tunnistelta tai tunnisteryhmältä;
 - d) "RFID-sovelluksella" tai "sovelluksella" sovellusta, joka käsittelee tietoja tunnisteen ja lukulaitteen avulla ja jota tukee taustajärjestelmä ja verkotettu tietoinfrastruktuuri;
 - e) "RFID-sovellusoperaattorilla" tai "operaattorilla" luonnollista tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka, yksin tai yhdessä toisten kanssa, määrittelee sovelluksen käyttötarkoitukset ja -keinot, mukaan luettuina RFID-sovellusta käyttävät henkilötietojen rekisterinpitäjät;

⁽¹⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

- f) "tietoturvalla" tiedon luottamuksellisuuden, eheyden ja saatavuuden säilyttämistä;
- g) "valvonnalla" toimintaa, jonka tarkoituksena on havaita, tarkkailla, jäljentää tai tallentaa henkilön sijaintia, liikkuamista, toimintaa tai tilaa koskevaa tietoa.

Yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevat vaikutusten arvioinnit

4. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elinkeinoelämä määrittelee, yhteistyössä asiaan liittyvien kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien kanssa, kehysten yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskeville vaikutusten arvioinneille. Tämä kehys on toimitettava hyväksyttäväksi 29 artiklan mukaiselle tietosuojatyöryhmälle 12 kuukauden kuluessa tämän suosituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
5. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattoreiden olisi niille direktiivin 95/46/EY nojalla asetetuista muista velvoitteista riippumatta:
- a) suoritettava arviointi sovelluksen toteuttamisen vaikutuksista henkilötietojen ja yksityisyyden suojaan, mukaan luettuna siitä, voidaanko sovellusta käyttää henkilön valvontaan. Arvioinnin yksityiskohtaisuuden olisi vastattava yksityisyyden suojalle koituvia riskejä, joita sovellukseen mahdollisesti liittyy;
- b) toteutettava asianmukaisia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä henkilötietojen ja yksityisyyden suojan varmistamiseksi;
- c) nimettävä henkilö tai henkilöryhmä, joka vastaa arviointien uudelleentarkastelusta ja sellaisten teknisten ja organisatoristen toimenpiteiden pysymisestä asianmukaisina, joilla varmistetaan henkilötietojen ja yksityisyyden suoja;
- d) saatettava arviointi toimivaltaisen viranomaisen saataville viimeistään kuusi viikkoa ennen sovelluksen käyttöönottoa;
- e) pantava täytäntöön edellä mainitut säännökset 4 kohdassa tarkoitettun yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevien vaikutusten arviointien kehysten mukaisesti heti kun kehys on vahvistettu.

Tietoturva

6. Jäsenvaltioiden olisi tuettava komissiota sellaisten sovellusten yksilöinnissä, joista voi koitua tietoturvaohkia, joilla on

vaikutuksia suureen yleisöön. Jäsenvaltioiden olisi tällaisten sovellusten osalta varmistettava, että operaattorit, yhdessä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa, kehittävät uusia tai soveltavat olemassa olevia järjestelmiä, kuten sertifiointeja tai operaattoreiden itsearviointeja, osoittaakseen, että arvioituihin riskeihin nähden on saavutettu asianmukainen tietoturvan ja yksityisyyden suojan taso.

RFID-sovellusten käyttöä koskeva tiedotus ja avoimuus

7. Direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY mukaisesti rekisterinpitäjille asetettuja velvoitteita rajoittamatta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattorit laativat ja julkaisevat tiiviin, täsmällisen ja helppotajuisen tiedotteen kustakin sovelluksestaan. Tiedotteeseen on sisällytettävä ainakin:
- a) operaattorin nimi ja osoite;
- b) sovelluksen tarkoitus;
- c) tieto siitä, mitä tietoja sovelluksella käsitellään ja erityisesti siitä, käsitelläänkö sillä henkilötietoja ja valvotaanko tunnisteiden sijaintia;
- d) tiivistelmä yksityisyyden suoja ja tietosuojaa koskevasta vaikutusten arvioinnista;
- e) todennäköiset riskit yksityisyyden suojalle, jos sellaisia liittyy tunnisteiden käyttöön, ja toimet, joilla ihmiset voivat lieventää näitä riskejä.

8. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattorit tiedottavat ihmisille lukulaitteiden läsnäolosta eurooppalaisten standardointijärjestöjen asiaan liittyvien sidosryhmien tuella kehittämän yhteiseurooppalaisen merkin avulla. Merkissä olisi oltava operaattorin nimi sekä yhteyspiste, johon ihmiset voivat ottaa yhteyttä saadakseen sovellusta koskevan tiedotteen.

Vähittäiskaupan alalla käytettävät RFID-sovellukset

9. Operaattoreiden olisi tiedotettava ihmisille tuotteisiin kiinnitettyjen tai upotettujen tunnisteiden läsnäolosta eurooppalaisten standardointijärjestöjen asiaan liittyvien sidosryhmien tuella kehittämän yhteiseurooppalaisen merkin avulla.

10. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevaa vaikutusten arviointia suorittaessaan sovellusoperaattori olisi erityisesti määritettävä, muodostavatko sellaisten vähittäiskauppioiden, jotka eivät ole kyseisen sovelluksen operaattoreita, kautta kuluttajille myytäviin tuotteisiin kiinnitetyt tai upotetut tunnisteen todennäköisesti uhan yksityisyyden tai henkilötietojen suojalle.
11. Vähittäiskauppioiden olisi deaktivoitava tai poistettava myyntipisteessä sovelluksessaan käytetyt tunnisteen, paitsi jos kuluttaja 7 kohdassa tarkoitettuun tiedotteeseen tutustuttuaan antaa luvan tunnisteen toimintaan. Tunnisteen deaktivoinnilla tarkoitetaan mitä tahansa prosessia, joka pysäyttää tunnisteen sellaisen vuorovaikutuksen ympäristönsä kanssa, joka ei edellytä kuluttajan aktiivista osallistumista. Vähittäiskauppioiden olisi deaktivoitava tai poistettava tunnisteen välittömästi ja ilman kuluttajalle koituvia kustannuksia. Kuluttajien pitäisi kyetä varmistamaan, että deaktivointi tai poistaminen on tosiasiallisesti tapahtunut.
12. Edellä olevaa 11 kohtaa ei tulisi soveltaa, jos yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevassa vaikutusten arvioinnissa todetaan, että vähittäiskaupan sovelluksessa käytettävät ja myyntipisteiden jälkeen toimiviksi jäävät tunnisteen eivät todennäköisesti muodosta uhkaa yksityisyyden suojalle tai henkilötietojen suojalle. Vähittäiskauppioiden olisi kuitenkin tarjottava ilmainen ja helppo keino tunnisteen deaktivointiin tai poistamiseen välittömästi tai myöhemmin.
13. Tunnisteen deaktivointiin tai poistamiseen ei saisi liittyä sellaisten oikeudellisten velvoitteiden minkäänlaista vähentämistä tai päättymistä, joita vähittäiskauppioiden tai valmistajalla on kuluttajaa kohtaan.
14. Edellä olevaa 11 ja 12 kohtaa olisi sovellettava vain niihin vähittäiskauppioiden, jotka ovat operaattoreita.

Tietoisuuden lisääminen

15. Jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä elinkeinoelämän, komission ja muiden sidosryhmien kanssa järjestettävä asianmukaista tiedotus- ja tietoisuuden lisäämistöimintää viranomaisten ja yritysten, erityisesti pk-yritysten, piirissä RFID-tekniikan käyttöön liittyvistä mahdollisista hyödyistä ja riskeistä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä tietoturvaan ja yksityisyyden suojaan liittyviin näkökohtiin.
16. Jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä elinkeinoelämän, kansallisyhteiskunnan järjestöjen, komission ja muiden asiaan liitty-

vien sidosryhmien kanssa yksilöitävä ja jaettava esimerkkejä hyvistä käytännöistä RFID-sovellusten toteuttamisessa tiedon ja tietoisuuden lisäämiseksi suuren yleisön keskuudessa. Niiden olisi lisäksi asianmukaisin toimin, kuten suuren mittakaavan pilottiprojektien kautta, lisättävä yleistä tietoisuutta RFID-tekniikasta, sen hyödyistä, riskeistä ja käytön vaikutuksista, edellytyksenä tämän tekniikan yleistymiselle.

Tutkimus ja kehittäminen

17. Jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä elinkeinoelämän, kansallisyhteiskunnan asiaan liittyvien sidosryhmien ja komission kanssa edistettävä ja tuettava "sisäänrakennetun turvallisuuden ja yksityisyyden suojan" periaatetta RFID-sovellusten varhaisessa kehitysvaiheessa.

Seuranta

18. Jäsenvaltioiden olisi saatettava kaikki tarvittavat toimin tämä suositus kaikkien niiden sidosryhmien tietoon, jotka osallistuvat RFID-sovellusten suunnitteluun ja toiminnan harjoittamiseen yhteistyössä.
19. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tämän suosituksen perusteella, viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän suosituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
20. Komissio laatii kolmen vuoden kuluessa tämän suosituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* raportin tämän suosituksen toteuttamisesta, tuloksellisuudesta ja vaikutuksista operaattoreihin ja kuluttajiin, erityisesti 9–14 kohdassa suositeltujen toimenpiteiden osalta.

Osoitus

21. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Viviane REDING

Komission jäsen

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>